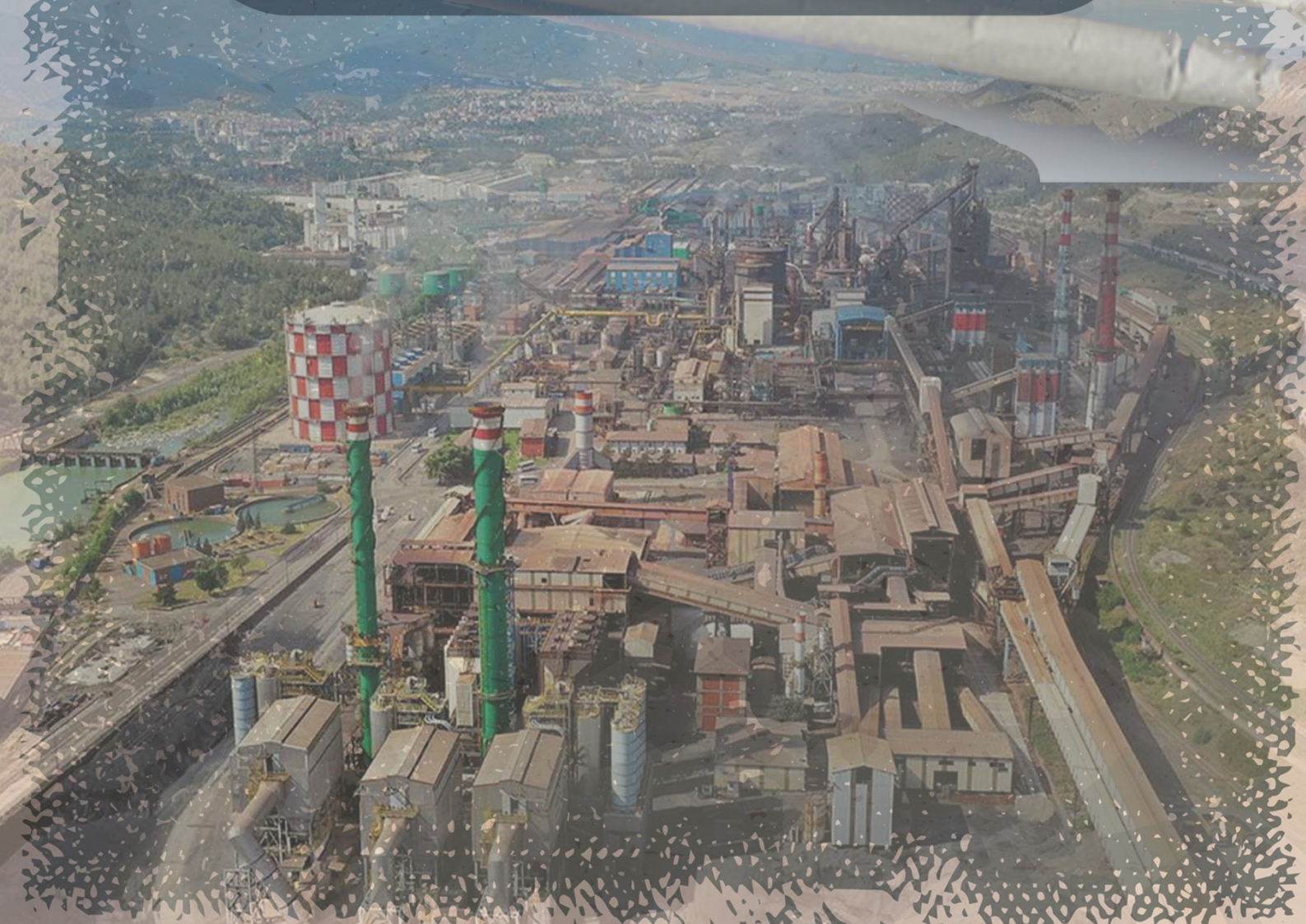

KARABÜK BASIN TARİHİ

(1931 - 2024)

Prof. Dr. Mustafa İNCE
Dr. Öğr. Üyesi Mesut YILMAZ

Karabük Basın Tarihi

(1931-2024)

Prof. Dr. Mustafa İNCE

Dr. Öğr. Üyesi Mesut YILMAZ

E-ISBN: 978-625-96119-9-0

Karabük Üniversitesi Yayınları – 111

Karabük Basın Tarihi (1931-2024)

Prof. Dr. Mustafa İNCE (Karabük Üniversitesi, Safranbolu Türker İnanoğlu İletişim Fakültesi, Gazetecilik Bölümü)

Dr. Öğr. Üyesi Mesut YILMAZ (Karabük Üniversitesi, Safranbolu Türker İnanoğlu İletişim Fakültesi, Gazetecilik Bölümü)

Karabük Üniversitesi Yayınları

Karabük Üniversitesi Merkez Kampüsü Kılavuzlar Mahallesi 413. Sokak No: 10 Merkez /
KARABÜK

© Bu kitabın tüm yayın hakları Karabük Üniversitesi Yayınları'na aittir. Yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen hiçbir yolla kopya edilemez, çoğaltılamaz ve dağıtılamaz.

E-ISBN: 978-625-96119-9-0

1. Baskı, Eylül 2025

Kapak Tasarımı: Yaşar YURTTEPE

ÖNSÖZ

Karabük basın tarihini kapsayan bu çalışmada, Karabük basın tarihinin 1930'lu yıllardan günümüze kadar olan kesiti araştırılmış, belgelendirilmeye çalışılmış, literatüre kazandırılarak okurların ilgisine sunulmuştur. Elinizdeki bu kitap; detaylı araştırmalar ve kaynakların toplanılması ile ortaya konularak bir ilk olma özelliği taşımaktadır.

Kitabın hazırlanmasında, Karabük Valisi Sayın Mustafa YAVUZ'un destekleri, Karabük Üniversitesinin Sayın Rektörü Prof. Dr. Fatih KIRIŞIK'ın da teşvikleri doğrultusunda, KBÜ Safranbolu Türker İnanoğlu İletişim Fakültemizin değerli hocaları Sayın Prof. Dr. Mustafa İNCE ve Dr. Öğretim Üyesi Mesut YILMAZ'ın özverili çalışmaları sonucunda yayın hayatına kazandırılmıştır.

Bu kitabın hayata geçirilmesi sürecinde bilgi ve tecrübelerinden faydalandığımız Sevgili meslek büyüğümüz İbrahim Atila SAKKA ağabeyimizin katkıları, yine rahmetle andığımız Aytekin (KUŞ) AYTEKİN ağabeyimizin arşivleri ve dokümanları esere önemli katkılar sağlamıştır.

Karabük basınının bugünlere gelmesinde büyük emekleri olan rahmetli meslek büyüklerimizden; Tuncer ERSÖZLÜ, Nedim AS, Ferit Doğan GÜREL, Kasım ŞENOL, Mustafa YANIK, Remzi TÜFEKÇİ ve Osman NATIROĞLU'nun yanı sıra Hakkı BİLGÜCÜ kardeşimizi bu vesileyle rahmetle/saygıyla anıyoruz.

Geçmişini anlamak, geleceğe ilişkin çabalara kaynak sunmak ve ışık tutmak demektir. Çalışmada, 1931 yılından günümüze Karabük basınıyla ilgili tüm bilgi ve belgelere yer vermeye çalışılmıştır. Ancak gözden kaçan, ulaşılamayan, fark edilmeyen kimi bilgi ve belgeler de olabilir. Ama yine de böylesi bir tarihsel sürecin araştırılması, çeşitli kaynaklara ulaşılması ve derlenip kitap hale getirilmesi basınıımız için çok önemli bir kazanım olmuştur.

Osman Semih GÜLEN

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	iii
GİRİŞ	1
1. YEREL BASININ İŞLEVLERİ	2
2. YEREL BASININ TOPLUM İÇİN ÖNEMİ	4
3. KARABÜK BASIN TARİHİ	4
3.1. GAZETELER	9
<i>Seyyah</i>	9
<i>Safranbolu</i>	9
<i>Karabük Hürbilek</i>	12
<i>Safranbolu-Karabük</i>	12
<i>Yeni Karabük</i>	14
<i>İş Yolu</i>	18
<i>Doğrusöz</i>	18
<i>Demokrat Karabük</i>	18
<i>Atayolu</i>	21
<i>Müstakil</i>	22
<i>Kabak</i>	23
<i>Karabük Postası</i>	25
<i>Baklava</i>	30
<i>Okul Sesi</i>	30
<i>Memurların Sesi</i>	30
<i>Göktürk</i>	31
<i>Sendika</i>	31
<i>Sendika</i>	33
<i>Sendikam</i>	33
<i>Salkım</i>	33
<i>Doğuş</i>	34

<i>Karabük Adalet</i>	34
<i>İlkses – Safranbolu’da İlkses</i>	34
<i>Karınca</i>	35
<i>Yenice</i>	35
<i>Gerçek</i>	37
<i>3 Nisan</i>	37
<i>Demokratik Karabük</i>	38
<i>Safranbolu’da Kültür</i>	38
<i>Ülkücü İşçinin Sesi</i>	38
<i>Safranbolu’da Öz Görüş</i>	38
<i>Yenice’nin Sesi</i>	38
<i>Ak-Ar</i>	40
<i>Söyleşi</i>	40
<i>Safranbolu’da Zaman</i>	40
<i>Geliyoruz</i>	40
<i>Diriliş</i>	41
<i>Ar-Der</i>	41
<i>Bizim Safranbolu</i>	41
<i>Size</i>	42
<i>Ovacık Gazetesi</i>	42
<i>Batı Karadeniz Ekspres</i>	42
<i>Karabük için Elele</i>	44
<i>Sergi</i>	45
<i>Safranbolu Ticaret Gazetesi</i>	45
<i>Karabük Günajans (Yeni Günajans)</i>	45
<i>Eflani’nin Sesi</i>	47
<i>Safranbolu Gündem</i>	48
<i>Bölgenin Sesi</i>	48
<i>Kent</i>	50

<i>Karabük'ün Sesi</i>	50
<i>Karabük Ekspres</i>	51
<i>Sonsöz Gazetesi</i>	51
<i>Beyaz Bülten</i>	52
<i>Müzekent Safranbolu Gazetesi</i>	52
<i>Karadeniz Yeni Ufuk</i>	52
<i>Yöremiz Eskipazar</i>	52
<i>Karabük Haber</i>	53
<i>Yerel Haber</i>	53
<i>Gazete Safran</i>	53
<i>Safranbolu Son Haber</i>	53
<i>Safranbolu Ekspres</i>	54
<i>Karabük Meydan</i>	55
<i>Haber Sancak</i>	55
<i>Ajans Yenice</i>	55
<i>Karabük Farklı Gazete</i>	56
<i>Burası Karabük</i>	56
3.2. DERGİLER	56
<i>Karabük</i>	56
<i>Demir ve Çelik</i>	59
<i>Yöre</i>	59
<i>Karabük Mecmuası</i>	60
<i>Gerçek</i>	60
<i>Denet</i>	60
<i>D-Ç Laboratuvarının Sesi</i>	60
<i>Karabük</i>	60
<i>Özgü</i>	60
<i>Halk Eğitim</i>	61
<i>Tekses</i>	61

<i>Çelik-İş</i>	61
<i>Pota</i>	63
<i>Ekin</i>	63
<i>Telespor</i>	64
<i>D. Ç. Karabükspor</i>	66
<i>Genç Arena</i>	66
<i>Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası</i>	68
3.3. KARABÜK’TE İNTERNET HABERCİLİĞİ	68
<i>Karabük Gündem</i>	68
<i>Karabük Net Haber</i>	68
<i>KarabükAjans78</i>	68
<i>Gaste Karabük</i>	68
<i>Ajans Karabük</i>	68
<i>Karabük Derin Haber</i>	69
3.4. KARABÜK’TE TELEVİZYON KANALLARI.....	69
<i>Kanal 78</i>	69
<i>BRTV</i>	69
<i>Batı TV</i>	69
SONUÇ	70

Giriş

İlk olarak Kastamonu'ya ardından da Zonguldak'a bağlı olan Karabük, nahiye dönemlerinde basın hareketliliği açısından fazla gelişmemiştir. Ancak sonrasında Karabük Demir-Çelik Fabrikası'nın kurulmasıyla birlikte şehirleşme süreci başlamış, sosyal yaşantı değişmiş ve basında hareketlenme yaşanmıştır. Fabrikanın kurulmasının ardından ilk basın hareketi 1944 yılında kurulan *Karabük Dergisi* ile başlamıştır (Fındıkoğlu, 1962: 61). Ancak bunun daha öncesinde Safranbolu'da 1931 yılında *Seyyah* adında (URL: 6) ilk gazete yayımlandığı için Karabük basın hayatı da bu tarihten itibaren başlatılmıştır.

Karabük'te basın, gelişimini şehirde tüm yaşamı değiştiren Demir-Çelik fabrikasına borçludur diyebiliriz. Çünkü bir ülkenin, gelişmiş ülkelerin seviyesine çıkabilmesi için mutlak şartlardan birisi olan sanayileşmenin temelini, Türkiye'de Karabük Demir-Çelik Fabrikası atmış ve ülkemizde sanayi ile sanayileşme kavramlarının ortaya çıkmasına önemli katkı sağlamıştır. Bunun sonucunda 1937 yılında kurulan Karabük Demir-Çelik İşletmeleri, Türkiye'nin henüz gelişmekte olan ekonomisine ve sanayileşme sürecine büyük katkı sağlayarak, bu süreçte bir lokomotif görevi üstlenmiştir. Öyle ki Türkiye'de Cumhuriyet'in ilk yıllarında, demir-çelik endüstrisini kurmak adeta medeniyet mücadelesini kazanmanın temel ve ön koşulu olarak değerlendirilmekteydi. 1939 yılında Batı Karadeniz bölgesinde bulunan Karabük'te üç yıl gibi kısa bir süre içerisinde, ülkenin ilk demir-çelik fabrikası tamamlanmıştır. İşletme, Karabük ve çevresinin gelişmesinde en önemli etken olmuştur (Karakök, 2010: 289).

Karabük Demir-Çelik Fabrikası, bir fabrika olmasının ötesinde sosyal ve kültürel anlamda da pek çok değişikliğe öncülük etmiştir. Karabük Demir-Çelik Fabrikası'nın bölgede yerel basının gelişmesine ve yayın sayısının fazlalaşmasına katkıda bulunmasına yönelik birtakım görüşler bulunmaktadır. Bunlardan birisi, fabrikanın gazetelere yüksek miktarda abone ücretleri ödediği ve bu sebeple birçok kişinin gazete kurmuş olmasıdır. Bu durum 1992 yılında kurulan *Karabük Ekspres* gazetesinin ilk sayısında, gazetenin kurucusu Mehmet Çetinkaya'nın kuruluş amacını belirttiği metin içinde geçen şu cümlelerden anlaşılmaktadır:

“...Karabük halkı yıllardan bu yana yerel basından haberdar olmamıştır. Bunun başlıca nedeni Karabük Demir Çelik fabrikalarının yerel basına her yıl Ocak ve temmuz aylarında ödediği astronomik rakamlardaki abone ücretleridir. Karabük Demir Çelik fabrikaları yerel basına destek olayım derken aslında Karabük'te yerel basının kökleşmesine engel olmuştur.” (Karabük Ekspres'ten akt. Yırsutimur, 2008: 122)

Kalyoncu ise Karabük yerel basınındaki çeşitliliğin ve amatör köşe yazarlarının olmasından ve bu köşe yazarlarının sayısındaki çokluğun sebebini iç çekişme yaşayan yeni sanayi sınıfının sebep olduğunu belirtmektedir;

“Karabük’te bucak döneminden itibaren görülen bu basın hareketliğini sadece şehirleşme olgusuna bakarak açıklamak yanıltıcı olacaktır. Şöyle ki, 1950’li yıllarda liberal ekonomi uygulamaları ile Karabük’te köylülüğün terk edilme süreci birlikte mesleklerde belirginleşme başladı. Bu belirginlik sınıfsal düzlemde de kendini iyice hissettirdi. Karabük’te köylülük düzeninden gelen ve kentin kendine sunduğu olanakları iyi değerlendiren demir kaynaklı yeni bir sanayi ve tüccar sınıfı ortaya çıkardı. Ancak bu sınıf batıda olduğu gibi tarihsel bir ortamın ürünü değildi. Tesadüflerin ve ihtiyaçların ortaya çıkardığı bir sınıftı ve bu anlamda köksüzdü. Bu sınıf, iç çelişkisi nedeniyle hiçbir zaman kendi içinde birlik kuramadı. Sürekli birbiriyle kavga etti. Kendi kültürünü ortaya koymada başarısız oldu. Karabük’te geçmişten günümüze gelen süreçte çok sayıda yerel gazetenin çıkma nedeni bu kavganın kamuoyuna yansımalarından başka bir şey değildir. Karabük basın tarihine baktığımızda o kadar yerel gazete adı vardır ki bunların birçoğunun adını o gazeteyi çıkaran kişiler dahi bilmez. Bu neden böyledir? Yani ne kadar çok yerel gazete vardır. O kadar da mücadele vardır.” (Kalyoncu, 2010: 445)

Hem fabrikanın gazete sahiplerine ödediği yüksek ücretler hem de Karabük toplumunda belirginleşmeye başlayan sınıfsal farklılıklar Karabük’te basını hareketlendiren unsurlar olmuştur. Bu çalışma içerisinde de görüleceği üzere, Karabük basınında birçok gazete yer almakta ve bunların çok kısa süre içerisinde kapandığı görülmektedir. Kısa süreli yayım hayatını sürdüren gazetelerin aksine hem uzun soluklu olup hem de halen basılı olarak yayım hayatını sürdüren bir tek *Karabük Postası* gazetesi bulunmaktadır.

1. Yerel Basının İşlevleri

Yerel basın, daha çok yakın çevreye dair haber ve bilgiler sunan, yerel yöneticilerin çalışmalarını yakından izleyen, ilgili çevrenin sorunlarını dile getiren, gerektiğinde bölgenin dinamiklerini harekete geçiren ve bulunduğu yöre için son derece kıymetli bir mekanizmadır. Her ne kadar günümüzün teknolojik imkanları ekseninde yerellik kavramı tartışılıyor olsa da yerel medyanın önemi azalmamış, aksine artmıştır.

Yerel basının önemine ve işlevlerine ilişkin birçok farklı değerlendirmeler yapılmıştır. Gezgin (2002) yerel gazeteler için:

“18. ve 19. yüzyılda yakın çevreye ilişkin daha geniş bilgi içeren gazeteler, ‘yerel basın’ olarak tanımlanmışlardır. Ülke genelindeki sorunların yanı sıra bölgesel, yerel sorunların gündeme getirildiği, tartışıldığı alanlardır yerel gazeteler. Yayınlandığı bölgede kendine özgü bir dünya yaratır ve yaşam savaşı verirler...” (Gezgin, 2002: 74) ifadelerini kullanmıştır.

Gürcan ve Yüksel (2001: 7) yerel basını; “Ülke geneli yerine daha dar dağıtımla bir ya da birkaç il/ilçedeki okurlara ulaşan, belirli il ya da bölgeye ilişkin haberlerin yoğunlukta yer aldığı basılı periyodik yayınların bütünü” şeklinde tanımlamışlardır.

Gezgin’in belirttiğine göre yerel basının işlevleri üç ana başlık altında toplanabilmektedir (Gezgin, 2002: 74);

a- Yöneten yönetilen ilişkisi çerçevesinde kamu hizmetlerinin sağlıklı ve doğru biçimde halka duyurulması yerel basının işlevlerinden biridir. Ayrıca, denetim, yönetenin denetlenmesi, kamuoyu yaratılması, yerel basının üzerindeki sorumluluklar arasındadır.

b- Beldelerde yerel yönetimlerin hizmetlerinin duyurulmasıyla birlikte yerel yönetim-yurttaş ilişkisinin sağlanması, yerel basının önemli işlevlerinden birisidir.

c- Yaygın basının işlevlerinden biri olan eğitim işlevi; yerel basında toplumsal kimliği ile önem kazanır. Ulusal iradenin doğru ve amaca uygun yansımada gerekli demokrasi kültürünün yerleştirilmesi, yerel basının en önemli işlevlerindendir.”

Gelişmiş ülkelerde yerel gazeteler önemli bir konumdadır. Yerel gazeteler o toplumda yaşayanların gerçek sesleridir. Çünkü yerel gazeteler bulunduğu bölgeyle bütünleşmektedir. Yayınlandığı bölgede daha çok okunma ihtimali yerel basının ulusal basına göre üstün olduğunu göstermektedir (İlgaz, 2003: 180).

Yerel basın hem ulusal hem de ait olduğu bölgeye ait çeşitli haberler sunarken, o bölge ile herhangi bir konu hakkında ilgilenen kişiler (yatırımcı, müteahhit vs.) için de takip edilen bir haber kaynağı olarak işlev görmektedir. Yine aynı şekilde yerel basın bu anlamda o bölgede yapılacak tüm çalışmaların/işlerin de takipçisi olarak işlev görmektedir.

Yerel basının özellikle iletişim fakültesi mezunları için de önemli bir işlevi bulunmaktadır. “...Yerel basın ve özellikle yerel gazeteler, Türkiye’deki iletişim fakülteleri

mezunlarının istihdamı için büyük öneme sahiptirler. Yerel gazeteler, birer aile gazetesi ya da ilkokul veya lise mezunu elemanların çalıştıkları yapılanmadan kurtarılmalıdır. Bu noktada iletişim fakülteleriyle kalıcı ve güçlü bir iş birliği sağlanmalıdır” (Büyükbaykal, 2005: 87). Basın İlan Kurumunun yönetmelik değişiklikleriyle, basında asgari düzeyde iletişim fakültesi çalıştırılması zorunluluğu bu konuya dair bir örnek olarak gösterilebilir.

2. Yerel Basının Toplum için Önemi

Yerel basın, her şeyden önce temel habercilik kurallarından 5N1K’nın ‘nerede?’ sorusunun ‘yakınlık’ unsuruna karşılık gelen bir konuma sahiptir. İnsanlar, yaşadıkları çevrede meydana gelen gelişmeleri ve ulusal basın tarafından haber değeri taşımayacak yerel olayları o bölgedeki yerel basından takip etmektedirler. Yerel basının hedef kitlesi de belirli bir bölge olarak sınırlandığından, o bölgede yaşayanlara ve o bölge hakkında bilgi sahibi olmak isteyenlere ışık tutmaktadır. Bu durum, sınırları belirli olan bu bölgede meydana gelen olayları yerel basın çalışanlarına derinlemesine takip edebilme fırsatı sunmaktadır.

Yaşadıkları bölge hakkında güncel olayları takip etmek isteyenlerin kaynağı olan yerel basın, bölge halkına o bölge hakkında meydana gelen veya gelebilecek olan gelişmeler hakkında farkındalık oluşturmaktadır. Aynı zamanda, “Yerel basın, yayınladığı haberler, fotoğraflar, ele aldığı sorunlar, kentin ihtiyaçları, kentteki 24 saat kültürel ve sosyal etkinliklere ilişkin aktardığı bilgilerle, bireye ‘yaşanan yer’ duygusunu, yaşadığı yerin bir parçası olduğu düşüncesini kazandırmaktadır” (Vural’dan akt. Ilgaz, 2003: 179).

Yerel basın, yayım yaptığı bölgenin hafızası konumundadır. Dolayısıyla yerel basını takip eden kamuoyu da yaşadıkları çevrede olup biten her şeyi hafızalarında tutabilmektedir. Siyasilerin seçim vaatleri, iş ve gayrimenkul ilanları ve yakın çevredeki tüm olup bitenler yerel gazeteyi takip eden insanların çevre hakkında bilgi edinme fırsatları bulunmaktadır.

3. Karabük Basın Tarihi

Karabük’ün basın/geçmişi tarihi incelendiğinde, Türkiye’deki diğer büyük şehirlere kıyasla, azımsanmayacak derecede bir yayın hareketliliğinin olduğu görülmektedir. Ziyaeddin Fahri Fındıkoğlu, *Kuruluşunun XXV. Yılında Karabük* adlı kitabında; “Bugünkü Karabük kazası, bir bakıma 67 vilayetin belki 62’sinde de görülmeyen bir gazetecilik hareketine sahne olmaktadır. Bu hareketin 1937 ile başlayan sanayileşmeye, onun neticesi sayılan şehirleşmeye

borçluluğu şüphesizdir.” görüşüne yer vererek bu gerçekliği teyit etmekte (Fındıkoğlu, 1962: 59) bu konu şöyle devam demektedir:

“Bir problem olarak Karabük matbuat hayatının iktisadi gazetecilik diyebileceğimiz bir sahada birkaç elemana muhtaç olduğunu, bu gibi unsurlarla teçhiz edilecek bir Karabük gazeteciliğinin bütün memleket gazeteciliğinin ekonomik neşriyatı için de bir iktibas ve istifade kaynağı teşkil edebileceğini, hatta akademik çevreler için faydalar temin eyleyeceğini düşünüyoruz” (Fındıkoğlu, 1962: 63-64)

Konuya şehirleşme olgusu açısından yaklaşımda bulunulduğunda, Fındıkoğlu (1962) bir bölgenin modern anlamda şehirleşmesinin belirtilerinden birisinin de halk efkârı umumiyesi - kamuoyu- denen manevi gerçekliği gözler önüne seren bir gazetecilik hayatı olduğunu belirtmektedir. Ayrıca 19. yüzyıl boyunca görülen şehirleşmeler genellikle gazete çıkarma hareketleri ile başa baş gitmiştir. 20. yüzyılda Batı’nın ve Amerika’nın 18. ve 19. yüzyıllarını yaşayan Türkiye’nin Karabük’ünde de aynı görüntünün olması oldukça normaldir (Fındıkoğlu, 1962: 59-60).

“Karabük, Osmanlı imparatorluğunun bir köy mahallesi olarak, Kastamonu vilayeti kültür çevresi içinde Cumhuriyet öncesi Karabük’ü ihtiva eden Safranbolu, İmparatorluk devrinin gazeteciliğinden ne nispette nasibini almıştır? Bu sorunun cevabını Türk matbuat tarihçesine bırakarak Cumhuriyet devrine atladığımız takdirde Karabük köyünü ve bağlı olduğu Safranbolu kazasını artık Kastamonu’ya değil, Zonguldak’a bağlı görüyoruz. O halde coğrafi ve idari bakımdan Zonguldak kültür çevresi ile karşılaşıyoruz” (Fındıkoğlu, 1962: 60)

“Zonguldak tıpkı konumuz olan Karabük gibi hızlı bir sanayileşme ve şehirleşme süreci yaşayan şehirlerimiz arasındadır. Zonguldak basını ile ilgili bir kaynağa göre Zonguldak gazeteciliği 1923 yılının mart ayında kurulan “Zonguldak” isimli bir günlük gazete ile başlamış, “Kömür” adlı bir başka gazete ile takviye edilmiş, daha sonra “Karaelmas” “Karainci”, “Doğu” mecmuaları ile desteklenmiş bulunmaktadır. Bu arada Zonguldak Maden Mühendisleri Derneğince çıkartılan “Mâden” adlı fenni ve ilmi dergi de “Ocak” isimli gazete çıkmış, 1950 – 60 arasında siyasi parti ikiliğini aksettiren birkaç gazete daha çıkarılmıştır. Bugün “Yeni Zonguldak”, “Yeni Ses”, “Sabah”, “Millet”,

“Sancak”, “Küçük Gazete” gibi siyasi, “Sendika” adlı mesleki ve sendikal gazeteleri bulunan Zonguldak bir çevre olarak düşünüldüğü takdirde şu matbuat belirtileri ile karşılaşılır” (Fındıkoğlu, 1962: 60):

“Bartın’da “Bartın” ve “Devrim” “Ekspres Bartın” gazeteleri, “Kıvılcım” ve “Yeni Mefkûre” dergileri. Bunlardan “Bartın”, 6 Eylül 1924 tarihinde kurulmuş olup bugün dahi neşriyatına devam eden eski taşra gazetelerinden biridir. Haftada iki defa çıkan “Bartın”, Birinci B.M.M. âzasından Cemal Aliş tarafından çıkarılıyor. Zonguldak Bölgesi ve dolayısıyla Karabük bibliyografyası içinde “Bartın”ın kırk yıllık koleksiyonu ehemmiyetli bir yer işgal etmektedir” (Fındıkoğlu, 1962: 60).

- Safranbolu’da “Seyyah” gazetesi ve “Şule”, “Nazikter mecmuaları”
- Çaycuma’da “Çaycuma” gazetesi.
- “Amasra” gazetesi

“Zonguldak, Kastamonu, Karabük basın tarihinde “kurucu” sıfatıyla anılan Tahir Karağuz, yeni doğan turistik kasabanın gazeteciliğini de kurmuştur. 1952 yılında yine Karağuz tarafından “Amasra’yı Sevenler Derneği”nin organı olarak (Amasra) gazetesi çıkarılmıştır” (Fındıkoğlu, 1962: 61).

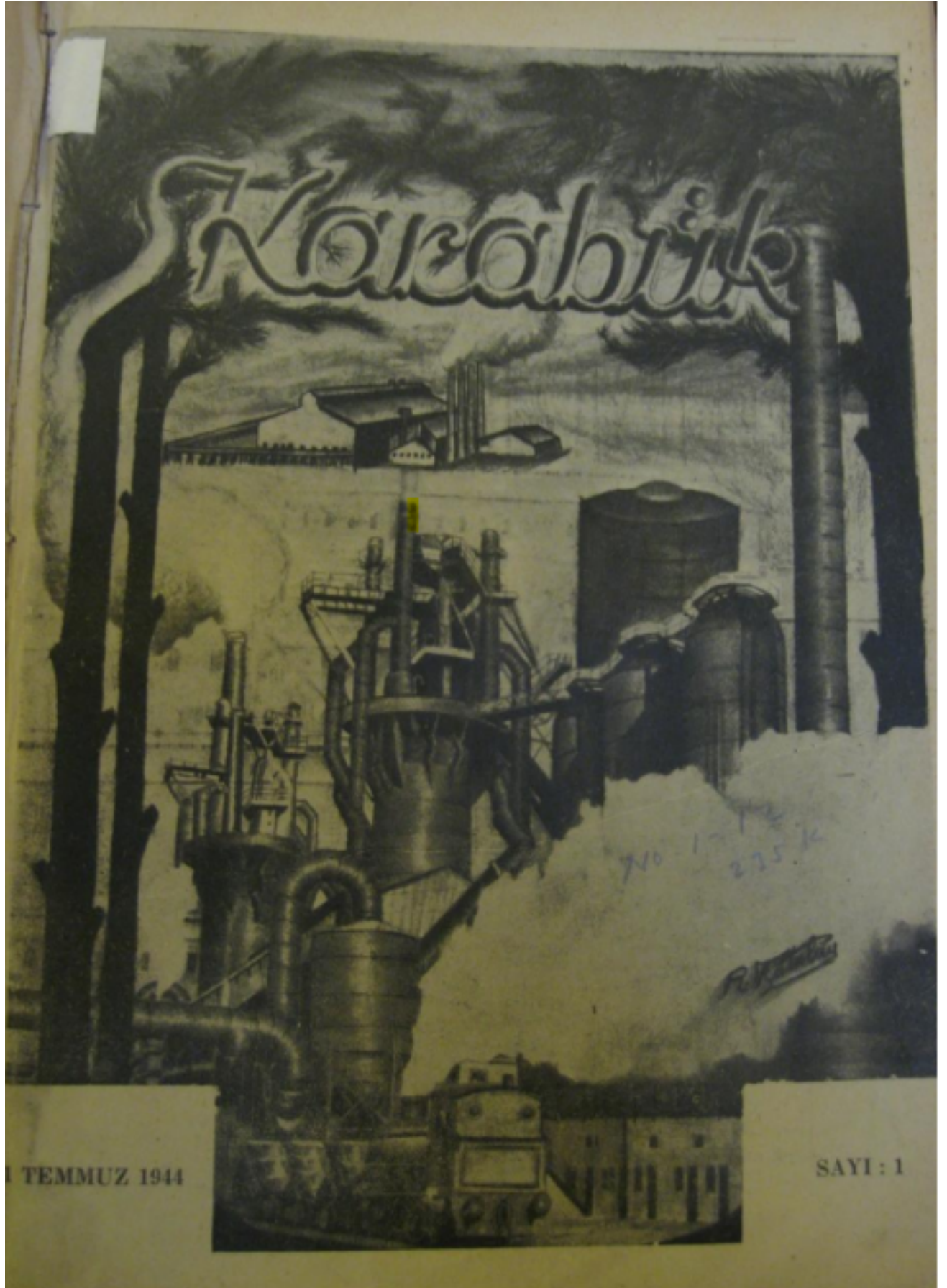
Üç Zonguldak kazasına dördüncü kaza olarak dahil olan Karabük’ün gazeteciliğini şimdi ele alabiliriz:

Safranbolu’ya bağlı bir nahiyeiken başlayan (Karabük) basın hayatı, Karabük’te, sanayinin gelişimine paralel olarak gelişme göstermiştir. Karabük merkezde yayımlanan ilk gazete *Safranbolu-Karabük*, ilk günlük gazete ise *Yeni Karabük*’tür.

Resim 1: Yeni Karabük gazetesi (Kaynak: URL: 5)

Karabük basın hayatında ilk yayın ise Karabük'ün ikinci belediye başkanı olan Sadi Yaver Ataman tarafından çıkarılan Karabük dergisidir (Yaşar, 2011b: 1288). Bugün biz Karabük ve tüm ilçelerini birlikte ele aldığımızdan dolayı Karabük sınırları içinde ilk çıkan gazete olarak *Seyyah* olduğu belirlenmiştir. Bu sebeple Karabük basın tarihi, *Seyyah* gazetesinden başlatılmış olup ardından Zonguldak'ta çıkartılan Karabük basın tarihi kapsamın da *Safranbolu* gazetesi gelmektedir.

Resim 2: Karabük Dergisi (Kaynak: Yaşar, 2011b)

3.1. Gazeteler

Seyyah

Seyyah gazetesi ile ilgili řu bilgiler yer almaktadır;

“Kasım 1931’de yayın hayatına başlayan *Seyyah* 15 Günde bir yayınlanırdı. Yazı İşleri Müdürü Kastamonu ve ilçelerinde seyyar baskı makinasıyla gazete çıkaran Hayrettin Bilgiç, İnebolu’da yayınladığı (*Seyyah*) gazetesinin yayını sonlandırarak baskı makinası ile Safranbolu’ya gelerek Kasım 1931 tarihinde, 15 günde bir *Seyyah* gazetesini yayınlamaya başlar. Gazete ilk önce (1931-1935) Hayrettin Bilgiç tarafından yayınlanırken daha sonra ise İhsan Cebecik (1935-1937) gazeteyi satın almış ve yayınlamaya devam etmiştir. Gazetenin Başyazarı Savcı Cevdet Bey, öğretmenler ve memurlar gazetede yazı yazarlardı. İhsan Cebecik 1937 yılında Belediyede memurluğa başlayınca gazeteyi kapadı.” (URL: 6)

Başka bir kaynakta ise *Seyyah*’ın 1932 yılında çıktığı belirtilmektedir (Kalyoncu ve Alak, 1999). Karabük ilini göz önünde aldığımızda, burada ilk gazete Safranbolu’da yayımlanmıştır. Buna göre Safranbolu basını, Karabük basın hayatının başlangıç noktası olarak karşımıza çıkmaktadır. Başka bir anlatımla 6 Haziran 1995 tarihinde il olan Karabük’te ilk gazete Safranbolu’da yayımlanmıştır. “*Seyyah*” adı verilen bu gazeteyi Hayrettin (Bilgiç) Bey ile İhsan (Cebeci) Bey çıkarmışlardır. 1932 yılında yayım hayatına giren ve haftalık olarak dört sayfa çıkan bu gazetenin yazarları arasında savcı Cevat, öğretmen Fuat ve İhsan (Cebeci) Beyler yer almaktaydı. Gazete bazen sürekli, bazen de aralıklarla yayım hayatını 1941’e kadar (yaklaşık 10 yıl) sürdürmüştür. Bu tarihte gazetenin basıldığı 1830 model pedallı matbaa makinasının Kastamonu’ya satılması sonrasında Safranbolu’da basın hayatı 1947 yılına kadar kesintiye uğramıştır (Kalyoncu ve Alak, 1999).

Safranbolu

Karabük basın tarihi kapsamında Karabük il sınırları dahilinde yayımlanan diğer gazete “Safranbolu” adını taşımakta olup CHP Zonguldak milletvekili Ali Rıza İncealemdaroğlu tarafından çıkarılmıştır. 25 Ocak 1947 tarihinde de yayımlanmaya başlayan ve Zonguldak’ta basılan bu gazete haftada bir cumartesi gününde okuyucusuyla buluşmuştur. Ali Rıza

İncealamdaroğlu, *Safranbolu* gazetesinin çıkarılış amacını gazetenin ilk sayısında şu şekilde açıklamıştır:

“Safranbolu milli tarihiyle, ananeleri ve asırlarca devam edegelmiş Karaelmas diyarının en verimli ürünleriyle tanınmış bir ilçemizdir. Safranbolu halkının çalışkanlığı, misafirperverliği ve dostluk hislerinin sağlamlığıyla, kadirşinaslığını birleştirmiş en vefâkar insanların meskûn bulunduğu ve yaşadığı şirin ilçelerimizden birisidir...

Safranbolu’da imkansızlıklar dolayısıyla bir gazete çıkarmağı bir türlü tahakkuk ettirememiştik. Bugün bu güçlüğü yenerek Zonguldak’ta, bu isimle haftalık bir gazetenin çıkarılmasına başlandı...

Türkiye Devleti’nin, millet varlığını bu aziz yurt toprakları üzerinde, imar hareketlerine, en bol ibzal ettiği Karabük bucağımızda toplanmış olmasındaki güzel manayı daha kuvvetli anlamak kabil değildir.

Ülkümüz daima memleket için iyi çalışmak esasına bağlı kalmaktır. Kadirşinas hemşerilerimize, kendi gazeteleriyle müfit olmak saadetine mazhar olup manevi zevkini tadabilirsek, ömrümüz sonuna kadar büyük bir kuvvet ve cesaret kaynağı olarak devam edecektir.

Halkımızın dili, gözü ve kulağı olarak yayın hayatına atılırken bütün hemşerilerimizin sıcak ve yürekten ilgilerini bilhassa görmekten son derece sevineceğiz.”
(Safranbolu’dan akt. Yırsutimur, 2008: 77-78)

Gazetenin yazı işleri Müdürü Mustafa Tunç’tu. “Siyasi, Milliyetçi Memleket Gazetesi” başlığıyla çıkan gazete 7. sayısından itibaren salı günleri çıkarılmaya başlamıştır. 17. sayıdan itibaren yeniden cumartesi günleri yayımlanmıştır. 1953 yılının sonlarına doğru gazete yayım hayatına son vermiştir (Kalyoncu ve Alak, 1999).

Çil (2020) *Safranbolu* gazetesi hakkında şu ifadelerde bulunmuştur:

“Gazetenin yayın hayatına bakıldığında Zonguldak ve yöresine ilişkin yazılarını her sayısında ele aldığı ve bölgenin çeşitli sorunlarını dile getirdiği görülmektedir. Gazete çok çeşitli özellikleri bünyesinde barındıran bir basın organı olarak Zonguldak ve Karabük yöresi adına önemli bir belge niteliği taşımaktadır. Safranbolu gazetesi bir basın aracının rolünü anlamak açısından önemli bir kaynaktır. Gazetenin taşıdığı bu özgün kimlik Cumhuriyet Dönemi’ni yansıtmaları bakımından önem taşımaktadır.

Gazete teknik açıdan büyükşehirlerde yayınlanan gazetelerle benzer özellikler taşıırken haber içeriklerinde de kendi yöresiyle sınırlı kalmamıştır. Zonguldak kent merkezi ve ilçelerinde oluşturduğu muhabir ağından gelen haberler doğrultusunda yörenin çeşitli sorunlarını ele almıştır.

Diğer taraftan, siyasi meseleler gazetenin ayrıntılı bir şekilde haber yaparak sunduğu konular arasında olup Ankara’dan verdiği haberler ile okuyucularını bilgilendirmiştir. Bu bağlamda Safranbolu, yerel bir gazeteden çok ulusal ölçekte yayın yapan bir gazete olma özelliğini taşımıştır.” (Çil, 2020: 1719)

Resim 3: *Safranbolu* gazetesinin 25 Ocak 1947 tarihli ilk sayısı (Kaynak, Çil, 2020: 1720)

Karabük'te ilk gazete, 14 Mayıs 1950 tarihindeki heyecanlı parti atmosferinde yayımlanmıştır. Bu başlangıç hem kamuoyu gazeteciliği hem de mesleki basın örneklerinin gelişimine zemin hazırlamıştır. Yüksek fen mensupları ve Demir-Çelik İşçileri (D.Ç.İ.) adına çıkarılan iki gazete ve mecmua bu dönemin ürünüdür. Yerel basındaki bu mesleki jurnalizm, Türkiye'deki sadece birkaç vilayette görülebilen bir olgudur. Sanayileşmenin gazeteciliğe etkisi ise özel bir öneme sahiptir (Fındıkoğlu, 1962: 61-62).

Karabük Hürbilek

Necmi Ayaş tarafından 30 Ekim 1947 tarihinde yayın periyodu 15 günde bir şekilde çıkartılan gazetenin Yazı İşleri Müdürlüğünü Vezni Duranlı yapmıştır (URL: 6).

Safranbolu-Karabük

Karabük basın hayatının merkez ilçede ilk gazetesi “Safranbolu – Karabük” adını taşımaktaydı. 7 Temmuz 1951 tarihinde yayım hayatına başlamıştır. Çarşamba ve cuma günleri yani haftada iki gün yayımlanan gazetenin kurucusu; Zonguldak ve çevresinin basın dünyasına damgasını vurmuş, 1898 Safranbolu doğumlu Tahir Akın Karauğuz'dur. Gazetenin sahipliğini ise oğlu Çağlayan Karauğuz yapmıştır. Behçet Kemal Çağlar, İbrahim Zeki Burdurlu, Karakullukçuoğlu, Falih Rıfkı Atay, Tahir Karauğuz, Ahmet Naim Çıladır, İsmail Çoker, Kemal Çivici gibi yazarlar katkı sağlamıştır (Safranbolu Karabük'ten akt. Yirsutimur, 2008: 80).

Safranbolu-Karabük gazetesi, birinci yılını doldururken, gazetede emeği geçenler arasında Enver Behnan Şapolyo, Nevin Arcan, Jülide Göksan, Güzin Gürman, Halil Soyuer, Mehmet Çakırtaş gibi isimler yer almıştır. Aynı sayıda yazı ailesinde bulunan Jale Sun, Necla Aykar, Belma Sönmezışık, Selahaddin Çavuş, Süheyla Aykar, Cavidan Erzen gibi isimler de belirtilmiştir. Gazete, 28x40 cm boyutlarında ve dört sayfa olarak yayımlanırken, 164. sayıdan itibaren boyutu 40x57 cm'ye çıkarılmış ve sayfa sayısı ikiye düşürülmüştür (Safranbolu Karabük'ten akt. Yirsutimur, 2008: 80). Karabük 1940 yılında Safranbolu'ya bağlı bir nahiye olduğu için Safranbolu – Karabük adları birlikte kullanılmıştır. Gazetenin sağ üst köşesinde Demir-Çelik Fabrikası'nın bacaları, sol üst köşesinde de Köprülü Mehmet Paşa Camii resmi simge olarak yer almıştır. “Hür Memleket Gazetesi” sloganını kullanmıştır. 4 sayfa olarak çıkan

bu gazetenin günlük fiyatının 5 kuruş olduğu görülmektedir. 10 Nisan 1953 tarihinde bu gazetenin yayım hayatı sona ermiştir (Kalyoncu, 2016: 60). Sakka'ya göre gazete, 186 sayı yayımlandıktan sonra 14 Ekim 1953 tarihinde yayım hayatı sonlanmıştır (URL: 6).

Resim 4. 21 Kasım 1952 tarihli Safranbolu-Karabük gazetesi (Kaynak: Sakka, t.y.)

Yeni Karabük

Karabük'ün ilk sürekli gazetesi *Yeni Karabük* adıyla yayım hayatına başlamıştır. 28 Aralık 1951 tarihinde salı ve cuma günleri haftada iki gün çıkan bu gazete 1954 yılından itibaren pazar günü hariç günlük olarak yayımlanmıştır. *Yeni Karabük*, *Karabük Postası* gazetesi -1956- ile Karabük basın hayatının uzun soluklu gazeteleri arasında kendine yer bulmuştur.

28 Aralık 1951 Cuma günü yayım hayatına başlayan gazetede “Çıkarken” başlığı altında şu görüşlere yeri verilmiştir (Yeni Karabük, 1951: 1):

“...Gazete, umumi efkarın gören gözü, işiten kulağı, söyleyen dilidir. Dilidir ama doğru görmek, doğru işitmek, doğru söylemek şartıyla.

Doğru gören, doğru işiten, doğru söyleyen gazete memlekete, vatana büyük, çok büyük faydalar sağlar.

Çünkü, o, doğru gördüğü işleri tasvip ederken eğrileri tenkit, yapılamayanları ihtar eder, İdare mekanizmaları da kendilerini buna göre ayar eder, frenler.

Bundan ötürüdür ki, demokratik rejimlerde basına geniş bir hürriyet verilmiş, kuvvet tanınmıştır.

Görülüyor ki basın demokrasinin temel direklerinden biridir...

Karabük gibi nüfusu günden güne artan bir şehrin gazeteye sahip bulunmaması gören gözü, işiten kulağı, söyleyen dili olmaması demektir.

İstanbul, Ankara gibi büyük şehir gazeteleri hiçbir zaman Karabük'ün dertlerine kâfi sütun tahsis edemezler.

İşte, biz, bugün bu eksikliği gidermeğe çalışmak için neşriyat sahasına atılmış bulunuyoruz.

Şiarımız tamamıyla tarafsız olarak doğru görüp, doğru işitip, doğru söylemek; katiyen şahsi kapris ve entrikalara alet olmamak, şahsiyat yapmamaktır. Fakat, bunda muvaffak olmak için bize önderlik edecek sayın okuyucular, sizlersiniz.” (Yeni Karabük, 1951: 1).

Yeni Karabük'ün sahibi ve başyazarı Kemal Çivici idi. “Mangal Başı” adını verdiği köşesinde yerel sorunları gündeme taşıyor ve eleştirel bir gözle sorgulayarak düşüncelerini kaleme alıyordu (Yeni Karabük, 1951: 1).

Gazete Zonguldak'taki ‘Birgün’ matbaasında basılıyordu. İdarehanesi ise, İstasyon Caddesi, Kapalıçarşı No.68’de bulunuyordu.

Gazetenin yazarları arasında Kazım Tunçay, Cevdet Özaltan, Kemal Sungun, Cabir Cudi, Yaşar Orel, Hüseyin Sevükten, Cemil Atay, Sabir Sudi, Mehmet Kirazoğlu, Hakkı Doğan, Enver Naci Gökşen, Burhan Eroğlu yer almaktaydı (Yeni Karabük’ten akt. Yirsutimur, 2008: 82).

Yeni Karabük gazetesinin başka bir özelliği imtiyaz sahiplerinin fazla bir şekilde değişmiş olmasıdır. İlk imtiyaz sahibi Kemal Çivici’dir. 1954 yılında imtiyaz sahipliğine İhsan Ersözlü de eklenmiştir. 1958 yılında ise imtiyaz sahibi Ali Dedeoğlu iken 1959’da yine değişikliğe uğrayarak Cafer Bayraktaroğlu olmuştur. 1960’ta ise gazetenin imtiyaz sahibi kısmında Tarık As olmuştur. Bu tarihte yazı işleri müdürü Fettah Cücer, idare müdürü ise Necdet Yaman olmuştur. Bu arada Yeşim As, gazetede yazı işleri müdürü olarak adı geçmiştir. Önceleri “Bağımsız Siyasi Memleket Gazetesi” sloganı ile çıkarken 1960’tan sonra “Eğriye Eğri, Doğruya Doğru” başlığı ile yayımlanmaya başlanmıştır. 1960’lı yıllarda gazetenin yazarları arasında Ali Rıza İncealemdaroğlu, Jale Sun ve Mehmet Sürmen’in isimleri yer almaktaydı. 1961 yılında gazetenin yazı işleri müdürü bölümünde önce Tarık Küçükkoğlu sonrasında da Recep Asa’nın isimlerine yer verilmiştir. Yazarları arasına da Ali Kalafatoğlu’nun ismi eklenmiştir (Yeni Karabük’ten akt. Yirsutimur, 2008: 83).

Orhan Yalın 1962 yılında gazetenin yazı işleri müdürü olmuştur. 1963 ve 1968 yılları arasında *Yeni Karabük* gazetesinde yazar olarak Süleyman Sürmen, Şenol Eröz, Süreyya Demirarslan, Kemal Şenol, Süreyya Doğan, Mehmet Alkan, Turgut Özder, Şenol Yeğin, Metin Türker, Zafer Kemik, Refik Terzi, Veli Akçaoğlu, Remzi Tüfekçi, Lütfi Ceceli, Mesut Doğanlar’ın isimlerine yer verilmiştir (Yeni Karabük’ten akt. Yirsutimur, 2008: 83).

1972 yılında gazetede genel yayın müdürü olan isim Kasım Şenol’dur. Yazı kurulunda ise Aziz Tanyeli, Raşit Özkan, Fikret Bartı, Ünal Türkcan, Erdoğan Sönmez, Celal Gürsoy ve Oral Demirbaş gibi isimler yer almıştır. 1973 yılında spor sayfasını hazırlayanlar arasında Ferit Doğan Gürel’in de ismi geçmekteydi. 1975 yılında yazarlar arasına Selami Çelebi de katılmıştır (Yeni Karabük’ten akt. Yirsutimur, 2008: 83).

1960-1977 yılları arasında baskı kalitesi düşük olan gazete, 1977'de matbaasında yapılan geliştirmelerle modern bir baskıya kavuşmuştur. 1977'de gazetenin yönetiminde Nedim As (müessese müdürü), Ferit Doğan Gürel (genel yayın müdürü), Mehmet Alkan (hukuk müşaviri), Nevzat Balkaya, Birol Özen (istihbarat sorumluları), Yüksel Aşkun, Sabahattin Aksoy ve Özdemir Par (spor servisinden sorumlular) yer almıştır. 1978'de gazetenin kadrosuna Hüsnü Şengür, Osman İşyar, Vedat Ünal, Nusret Varışlı gibi isimler katılmıştır ve gazetenin fiyatı 250 kuruşa yükseltilmiştir. 1979'da ise yazı kurulunda Ahmet Gölбек, Bünyamin Coşkun, Cevat Demirdöven, Hamit Çehreli gibi isimler yer almakta ve gazete fiyatı 350 kuruşa çıkarılmıştır. Yeni eklenen isimler arasında İbrahim Atilla Sakka ve Yaşar Uzundurdu da bulunmuştur (Yeni Karabük'ten akt. Yırsutimur, 2008: 83).

Yayınladığı ilk günden itibaren daima yerel haber ağırlıklı olan Yeni Karabük, 1980'li yıllarda bu özelliğini taşımakla birlikte iç sayfalarında Atatürkçülük konulu yazılara ağırlık vermeye başlamıştır. Gazetenin bu dönemdeki yazı işleri müdürlüğünü Devrim Bayraktaroğlu yapmıştır (Yeni Karabük'ten akt. Yırsutimur, 2008: 84).

13 Haziran 1982 tarihinde Tarık As'ın vefatı üzerine gazetenin imtiyaz sahibi köşesinde Nedim As'ın adı yer almıştır (Kalyoncu, 2016: 61).

1983 yılında gazeteye; Şahin Yaraşır, Yetkin Arat, Ümit Ertan, Erdoğan Oğuz, Zerrin Alper, Ali Ünal, Özer Özçetin yazar olarak katılmışlardır (Yeni Karabük'ten akt. Yırsutimur, 2008: 84).

1986 yılında gazetenin başlığının sağ tarafında “Ne Mutlu Karabük'te Yaşayıp Karabüklüyüm Diyene” ifadesi yer almıştır. 1992 yılında gazetenin yazı işleri müdürü Orhan Yenice olmuştur. 1990'lı yıllardan sonra ise gazetenin baskı kalitesinin iyice düştüğü görülmektedir (Yeni Karabük'ten akt. Yırsutimur, 2008: 84). *Yeni Karabük* gazetesi 1995 yılında yayın hayatını sonlandırmıştır (Kalyoncu, 2016: 61).

S.S. Kamyoncular Kooperatifi Başkanı Nihat Saral Basına Yaptığı Açıklamasında, «Karabük demir piyasasının canlanması için nakliye ücretlerinde indirim yaptı» dedi

Bankalar ve diğer kuruluşlar ilgi gösteriyorlar...

Demir Çelik Lisesinden Yetişenler «Pilav-Ayran» Günü Hazırlıkları Tamamlandı...

30 Haziran Cumartesi günü milli taraftından açıklanmış yapılacak olan D. Çelik Lisesinden Yetişenler «Pilav-Ayran» Günü hazırlıkları tamamlanmış olup bu günün geçirecekleri...

S.S. Kamyoncular Kooperatifi Başkanı Nihat Saral Basına Yaptığı Açıklamada:

Nihat SARAL Karabük Demir Çelik Lisesinden Yetişenler «Pilav-Ayran» Günü hazırlıkları tamamlanmış olup bu günün geçirecekleri...

Birleşimde, Türkiye'nin bir numaralı Kooperatifi olan Karabük Kamyoncular Kooperatifi Başkanı Nihat Saral basınla bir araya gelerek Karabük demir piyasasının canlanması için nakliye ücretlerinde indirim yaptığını açıkladı.

Bu konuda Nihat Saral'ın beyanları şöyledir: Ben gülerim, işleri sıkıştırdım, durmuştu Karabük demir piyasasında, pazara girer, bu yüzden Karabük'te demir anıtlarında önemli bir azalma vardı. Nakliye ücretleri yüksek olduğu için, Karabük'te demir piyasasının canlanması için nakliye ücretlerinde indirim yaptım. Bu indirim, demir piyasasının canlanması için önemli bir katkıdır.

ne is bulma düşüncesinden dolayı Karabük demir piyasasının canlanması için nakliye ücretlerinde indirim yaptım. Bu indirim, demir piyasasının canlanması için önemli bir katkıdır. Karabük'te demir piyasasının canlanması için nakliye ücretlerinde indirim yaptım. Bu indirim, demir piyasasının canlanması için önemli bir katkıdır.

Özellikle demir gücü yapılışın tamamıyla Karabük'te demir piyasasının canlanması için nakliye ücretlerinde indirim yaptım. Bu indirim, demir piyasasının canlanması için önemli bir katkıdır. Karabük'te demir piyasasının canlanması için nakliye ücretlerinde indirim yaptım. Bu indirim, demir piyasasının canlanması için önemli bir katkıdır.

GÜNÜN YORUMU:

Hava Kirliliği ve Kömür

Haziran'ın bu ayında, hava temizliği yapmaya kalkmak söz konusu değildir. Bugün ki hava kirliliği, hava temizliği için önemli bir katkıdır. Kömür, hava temizliği için önemli bir katkıdır. Kömür, hava temizliği için önemli bir katkıdır.

Devamı Sayfa 4'te

Karabük Kadınları Sosyal Dayanışma Derneğinin «Yüksel Moda Evi» ile düzenlediği defile güzel geçti.

Yüksel Moda Evi'ne bu günün geçirecekleri...

Teşekkür

Bu günün geçirecekleri...

Baş Sağlığı

Şehirciğin tamamını Tıbbi Kurumların Değerli İsmi Ham Halil İbrahim Öztürk'ün

SARAL HARFIYAT Sami Engiz-Bahri Saral

Teşekkür

Bu günün geçirecekleri...

İş Yolu

1 Ocak 1952 tarihinde yayım hayatına başlayan gazete Karabük'te yayımlanan ilk mesleki gazetedir, yayım hayatı üç sene süren gazete, 72 sayı sonrasında 1 Ocak 1955 tarihinde sona ermiştir (Fındıkoğlu, 1962: 62).

Demir Çelik İşçileri Sendikası tarafından çıkarılmıştır. “Karabük İctimai Kültürel İşçi Gazetesi” başlığı altında yayımlanmıştır. Sağ üst köşesinde, “Yanlış bilgi felaket kaynağıdır. Kazım Karabekir” yazılı idi. Gazete 15 günde bir yayımlanırdı. Her nüshasında yazı işleri müdürü görevinin değişmesi dikkat çekiciydi (Kalyoncu ve Alak, 1999).

Resim 6: 1 Mart 1953 tarihli *İş Yolu* gazetesi (Sakka, t.y.)

Genel Yayın Yönetmenliğini Turan Kökkaya üstlendiği gazete 1 Ocak 1955 tarihinde yayım hayatına son verdi. Gazetede yazar olarak Ali Nurveren ve Ahmet Çehrelî yer alıyordu (URL: 6).

Doğrusöz

1 Ocak 1953 ile 12 Aralık 1954 tarihleri arasında yayımlanmıştır. Haftalık olarak “Siyasi, İctimai, İşçi Gazetesi” başlığı ile yayımlanan gazetenin sahibi Kemal Yıldırım’dı (Sakka, 1990: 10).

Demokrat Karabük

O yılların iktidar partisinden adını alan bu gazete 2 Şubat 1953 tarihinden itibaren yayımlanmaya başlamıştır. 1954 yılına kadar haftada iki gün pazartesi ve perşembe günleri yayımlanmıştır. Gazete İhsan Ersözlü’ye ait Zonguldak’ta ‘Birgün’ matbaasında basılmıştır. 1954 yılından itibaren günlük olarak, pazar günü hariç yayımlanmaya başlamıştır. Gazetenin

sahibi Galip Fırat, yazı işleri müdürlüğünü Halim Karagülle yapmıştır. *Siyasi Memleket* gazetesi başlığı altında çıkan Demokrat Karabük'ün idarehanesi Kapalıçarşı No.64'te bulunuyordu. Gazete önceleri iki sayfa olarak yayımlanırken 1956 yılından itibaren sayfa sayısı dörde çıkmıştır. Gazetenin sahipleri arasında bir ara Tarık Küçüköğlü ismine rastlamaktayız. Ancak daha sonra Tarık Küçüköğlü yazı işleri müdürlüğüne getirilmiştir. Aynı zamanda gazetenin idarehanesi İstasyon Caddesi No.116 Belediye Apartmanı altına taşınmıştır. Gazetenin yazı işlerinde değişim sürmüş, Sami Akay ve son olarak da Aydın Özer bu görevi üstlenmiştir. Gazetenin köşe yazarlığını İlhan Sezer, Cahit Özbek ve Z. Özbörek yapmışlardır. 27 Mayıs 1960 darbesine koşut olarak yayım yaşamı 1961 yılında sona ermiştir.

Demokrat Karabük

SALI AGUSTOS 1956 YIL 4 Sayı 84-581 FIAT (10) KURUŞ	PAZARDAN MAAMA HERGON ÇIKAR, GONLUK SİYASİ MİMLEKET GAZETESİ İdarehane : papalı çarşı No. 2 Tel 67 KARABÜK	SARIFLERİ F. G. FIRAT Yazı İşlerini Fikren İdare eden Mes'ul Müdürü Galip Firat
---	---	---

Büyük Taarruzun 34. Yıldönümü

30 Ağustos Zafer Bayramı hazırlıkları ilerliyor. Program tanzim olundu

Bugün Türk İstiklâl mücadelesinin muvaffak olmasını temin eden büyük taarruzun başladığı günde yıldıdır. Müstevlilere kat'î bir darbe teşkil eden Başkumandanlık maydan Muharebesi 25 Ağustos'ta başlamıştır.

Valimiz Celâlettin Ünseli Şehrimizde

Dün Şehrimize tefrik eden İşletmeler Vekilimiz Sayın Samet Ağaoglu'na istikbal etmek üzere Valimiz Celâlettin Ünseli Pazar günü posta treniyle şehrimize gelmiştir.

MEMURLARIN

4 üncü ikramiyeleri Ekim sonunda verilecek

Ankara (FAH) Memurlara senede 5 maaş nispetinde verilen ikramiyelerin tevzünü zaman bakımından daha elverişli bir şekilde

Devamı 2 de

İşletmeler Vekilimiz dün Şehrimizi Şereflendirdi

Samet Ağaoglu D.Ç İşletmelerindeki tetkiklerini müteakip saat 15,30 da Filyos'a gitti

İşletmeler Vekilimiz Sayın Samet Ağaoglu Şehrimizde ilgili zavatevaz bazı mehtuslar olduğundan saat 8.30 da şehrimize tefrik olmuştur.

Kaza hududunda akmak Celâlettin Ünseli'ye makam Kemal Paşası, Belediye Râid Fovri İstet, D.Ç İşletmeleri temsilcileri

ve askerî ve zillî erkân ile Basın mensupları tarafından karşılanan İşletmeler Vekilimiz han bir idarehane müteakip doğrudan D.Ç İşletmelerine giderek fabrikasyon çalışmaları hakkında ilgililerden istahat almışlardır.

Bilâhıra D-Ç İşletmelerinin yeni tavaiz ve mon

taaj ameliyâtlerini mahallinde geçen İşletmeler Vekili, Sosyal binada seyyahlarına verilen öğle yemeğini müteakip saat 15 - 30 da malorin trenle, teâkilderde bulunmak üzere Filyos'a gitmiştir.

Amasra Kampına

Yeniden bir Lojman yaptırılacak

Haber aldığımız göre Amasra Deniz Kampının mevcut ihtiyacı tam manasıyla karşılanmadığını nazarı dikkate alan ilgililer had bir sahaya giren mesken derdini halletmek üzere mevcut Lojmanın yanına biryenikini daha yaptırmaya karar vermişlerdir.

Yeni Lojmanın inşaatına yakında başlanacak ve gelecek yaz hizmete açılacaktır.

Yenişehir Stadi

Stadyumun inşasına derhal başlanılarak 3 aylığında bitirilecek

Büyük bir masrafasız Emek mukabili olarak p tarılan ve fakat uzun alvir müddetten beri sürmüş de kalan Yenişehir : t-yom inşaatının D-Ç İşletmeleri Umum Müdürü tarafından en kısa bir zamanda ikmâl edilmesi b lüzumlu çalışmalara b hususidığını memnuniyetle haber alınıp bulunuyoruz.

Bu cümleden olarak Beden terbiyesi Umum Müdürlüğünden temin edilen modern Stadyum projesi tetkik edilerek tasdik edilmek üzere alikâhılara tevdi edilmiştir. Projenin hatta içerisinde tasdikten çıkarak inşaatı derhal başlanacağı ve işin en geç üç ay zarfında tamamlanacağı öğrenilmiştir.

Resim 6: 1 Mart 1953 tarihli İş Yolu gazetesi (Kaynak: Sakka, t.y.)

Yukarıda da değinildiği gibi 1951 yılının aralık ayında Demokrat Parti’de Tarık As’ın temsil ettiği grup *Yeni Karabük* gazetesini çıkarırken, aynı partide farklı bir çıkar grubunu temsil eden Fevzi Fırat tarafından 1953 yılında *Demokrat Karabük* gazetesi çıkarılmıştır. Basın cephesinde meydana gelen bu gelişmeler Karabük’ün şehirleşmesi sürecinde rant kavgasının boyutunu göstermesi açısından dikkat çekicidir. Burada önemsenmesi gereken durum, her iki çıkar grubunun da gelişen süreç içinde Demokrat Parti mensubu olarak Karabük’te belediye başkanlığı yapmalarıdır. Hatta Fevzi Fırat, Karabük’ü temsilen Adalet Parti’sinden Zonguldak milletvekili olma başarısını bile göstermiştir (Kalyoncu, 2010: 444).

Karabük basın tarihi içinde bu anlamda Yeni Karabük ve Demokrat Karabük adını taşıyan gazetelerin kamuoyu yaratmada önemli bir işleve sahip olduğu görülmektedir. Particilik faaliyetlerinin yoğunlaşması gazetede yer alan yazıların konusunu belirlemede önemli rol oynamıştır. Bu dönemde kentteki kısır parti çekişmelerinin büyük ölçüde sözcülüğünü yapmış olan gazeteler, aynı zamanda kent kültürünün de sözcülüğünü üstlenmişler ve gazetelerin iç sayfalarında yerel sanatçılara yer vermişlerdir. Bir değerlendirme yapıldığında, bugün Karabük’te yayımlanan gazetelerin çoğu bu geleneği ya unutmuş görünmekte ya da buna gerek duymamaktadırlar (Kalyoncu ve Alak, 1999).

Atayolu

17 Şubat 1954 ve 1 Kasım 1955 yılları arasında 15 günde bir CHP yayın organı olarak “Ata Yolu Halkın Yolu, Siyasi Memleket Gazetesi” başlığı altında yayımlanmıştır. Gazetenin sahipliğini A. Besim Günaydın yapmıştır. Yazı İşleri Müdürlüğünü Ahmet Özkadıoğlu yapmıştır. Fahrettin Ergüvenç tarafından gazetenin çıkış amacı şu şekilde açıklanmıştır (Atayolu, 1954):

“C.H.P ilçe teşkilatımızın resmi bir organı olmamakla beraber Atayolu’nun CHP’li değerli arkadaşlarımız tarafından çıkarılması partimiz hesabına sevinilecek bir hadisedir.

Karabük’te bugünün muhalefet partisine mensup olanların hadiseler ve mahalli meseleler hakkındaki fikir ve kanaatlerini duyurmaya yarayacak bir gazetenin intişara başlaması demokrasi gayesine hizmet bakımından muhakkak ki bütün Karabüklüler için de mesut ve hayırlı bir başlangıçtır.

Atayolu’nun demokrasi idealine ve mahalli davalara hizmet yolunda başarılı ve uzun ömürlü olmasını temenni ederim.”

Gazete, haftada bir çarşamba günleri yayımlanırken dokuzuncu sayıdan itibaren pazartesi günleri çıkmaya başlamıştır (Kalyoncu ve Alak, 1999).

Başka bir kaynakta ise *Atayolu* gazetesinin 1951’de yayın hayatına başladığı, Cumhuriyet Halk Partisi ilçe örgütü tarafından 15 günde bir yayınlandığı ve 21 Aralık 1953 tarihinde yayın hayatına son verdiği belirtilmektedir (URL: 6).

Müstakil

Müstakil gazetesinin sahibi Yakup Kefeli idi. Gazetenin Yazı İşleri Müdürlüğünü Hilmi Günay yapmıştır. 1 Kasım 1955 tarihinde yayımlanmaya başlayan gazete 35x50 boyutlarındaydı. Neden çıkıyoruz başlığı altında 1 Kasım 1955 Salı günü yayımlanan birinci sayısında şu görüşlere yer verilmiştir (Müstakil, 1955: 1):

“Dünyanın en güç işlerinden biri, hiç şüphe etmeden söyleyelim, belediyeciliktir.

Büyük bir ailede reis ne ise, bir belde de belediye meclisi odur. Aile reisi nasıl ki o ailenin, hastalığından düğününe; elbisesinden çorabına kadar düşünüp teminine mükellef ise, bir beldenin de her işini düşünmek o meclisin ve onun yapıcısı olan reisin vazifesidir.

“Beldenin bu kadar şümüllü bir işin başına getireceği insanları seçme işinde hemşeri elbette titiz ve hassas davranacaktır. Esasen uzun zamandan beri görülen kaynaşma da bunun delilidir.

Hemşerilerine belediye seçimine bu kadar yakın alaka göstermeleri ve bu alaka ve düşüncelerini açığa vurmaları neticesinde anlaşılmıştır ki halk bu mevzuda güvendiği ve imtihanlar geçirmiş şahsiyetleri seçim dışında bırakmak istemiyor. Büyük seçmen grupları, aylardan beri faaliyete geçmiş ve bu şahsiyetlerin seçime katılmasını temine uğraşmış müstakilleri manen ve maddeten teşvik ve teşci etmiştir.

Müstakillerin bu hareketleri karşısında telaşa düşen rakipleri onları teker teker avlamağa umumi efkarı aleyhlerine çevirmeğe, seçmenler üstünde baskı yapmak gibi işlere başvurmağa kalkmışlardır.

Bu hareketler karşısında seçmenlere müstakillerin sesini duyurmak, isnat ve iftiralara cevap vermek, müstakillerin programlarını ve tasavvurlarını açıklamaya imkân vermek için gazetemizi çıkarmağa karar verdik.

Mütecaviz olmak acizlerin işidir.” düsturundan katiyetle ayrılmayacağımızı muhterem okuyucularımıza arz ederken, gazetemizde daima müdafaa sadedinde açık, delilli ve rakamlara istinat eden yazılar bulacağınızı bildiririz.” (Müstakil, 1955: 1)

Fiyatı 10 kuruş olan gazete iki sayfa olarak çıkıyordu. Bu gazete ile ilgili en ilginç anı, başka bir gazeteden iktibas edilen “Hasta Adam” başlıklı yazı nedeniyle yazı işleri müdürü Hilmi Günay’ın mahkemelik olmasıdır. Gazetenin teknik sekreteri Erkan Yolaç’tı. Müstakil ’in yazarları arasında Enis Ezgimen bulunuyordu. Gazete günlük olarak yayımlanmaktaydı. Gazetenin yayın yaşamı 1 Aralık 1957 tarihinde sona ermiştir (Kalyoncu ve Alak, 1999). Başka bir kaynakta ise Erkan Yolaç’ın gazetenin yazı işleri müdürlüğünü yaptığı yer almaktadır (Yaşar, 2011a: 85).

Kabak

Karabük’ün ilk mizah gazetesi *Kabak*, sahibi Saadet Girgin tarafından 15 günde bir yayımlanıyordu. Gazeteyi İsmail Ömer Girgin ile yayımlamışlardır. Gazete, Moliere’nin ‘İnsan gülebildiği kadar insandır’ sözünü slogan olarak kullanmıştır. 1 Haziran 1956 tarihinden itibaren sadece 4 sayı yayımlanabilmiştir. İki sayfadan oluşan gazetenin ilk sayısında yayın amacı şu şekilde ifade edilmiştir (Kalyoncu, 2016: 71):

“İkinci Cihan Harbi resmen bittiği halde, soğuk harp ise devam etmekte ve bu yüzden birçok devletin iktisadi durumları bozuk ve hayat şartları da o nispette ağır gitmektedir. Halk eski günleri aramakta ve geçim sıkıntısı yüzünden gülmeyi unutmuş bir haldedir. Fakat Avrupa’nın bazı şehirlerinde harp günlerinde bile birçok kimselerin, tiyatrolarda, operalarda eğlendiklerini çok defa okuduk ve duyduk. Biz de bu mahalli bu küçük mizah gazetemizle sayın karilemize, gülmelerini ve birkaç dakika hoşça vakit geçirmelerini düşünerek neşir hayatına başladık. Bu yolda daha fazla muvaffak olmak için okurlarımızın da tavsiyelerinden mümkün olduğu kadar istifade etmeye çalışacağız. Moliere’nin dediği gibi insan, güldüğü kadar insandır.”

CUMA

1-Haziran-1956

Yıl : 1 Sayı : 1

Platı 10 Kuruştı

Dizildiği ve Basıldığı Yer:

ÖZER MATBAASI
KARABÜK

KABAK

MİZAH GAZETESİ
ONBEŞ GÜNDE BİR ÇIKAR. PİR ÇIKAR
İnsan, güldüğü kadar insandır. «Molière»

DOKTOR
ESAD GÖLLİGİL

Birinci Sınıf
İÇ HASTALIKLARI
MÜTEHASSISI
GECE ve GÜNDÜZ
her saat hasta kabul eder.
İstasyon Cad. No. 31
PTT karşısı Karabük

Niçin Çıkıyoruz?.

İkinci cihan harbi resmen bittiği halde, soğuk harp ise devam etmekte ve bu yüzden, bir çok devletlerin iktisadi durumları bozuk ve hayat şartları da o nisbette ağır gitmektedir. Halk eski günleri aramakta ve geçim gayesi yüzünden, eylenmeyi batta gülmeyi unutmış bir halde-dir. Fakat, Avrupa'nın bazı şehirlerinde herp günlerinde bile bir çok kimse-lerin, tiyatrolarda, Opera larda eylendiklerini çok defa okuduk ve duyduk.

Biz de, mahalli bu küçük Mizah gazetemizle Sa-yın karilerimize, gülmele-rini ve bir kaç dakikan hoşa vakit geçirmelerini düşünerek neşir hayatına başladık. Bu yolda daha fazla muvaffak olmak için sayın okurlarımızın da tav-siyelerinden mümkün ol-duğu kadar istifade etme-ye çalışacağız.

Molière'in dediği gibi, «İnsan, güldüğü kadar insandır».

Hayat Ucuzluyor

Aşkale: (Hususi) Mu-habirimiz Nafile Tokgöz bildiriyor.

Burada: Şeker 100, La-panak 5, Fasulye 7,5 Odu 2, Kömür 4, Arap sabunu 1, Ekmek 2, Pırasa 1, Ebe-gümeci 10, Kalkanbahçı 5, Koyun eti 30 kuruytan satılmaktadır. Dünyanın bu, bir numaralı ucuzluk cennetine halk akın etmeye başlamıştır.

Darısı Karabük şehri-mizin başına. Amin..

Napolyon Bonapartın Esrarı Çözüldü

150 sene kadar önce Safranboludan göç eden Martinyan ile kârısı ve çocukları Paris'te yerleşmişlermiş

Dünya'nın, sayılı Asker ve Müne-kidleri arasında Kabak gibi pat-layan bu haber "Napolyon'u Pir Belliye'nin Cemiyeti" ne de çok dikkatle incelenmektedir. Hafriyat hey'eti başkanı Dr. Çiz-meciyan ile Dr. Yanı Dedemoğlu bir basın toplantısı tertiplədiler.

Safranbolu (Özel) Üç yıldan beridir şehrimizde hafriyat ve kazılarda bu-lunun Napolyonun soyunu sopenu araştırma ve güne-çe çıkarma heyetinin ça-lışmaları, Dün gece sabaha karşı semeresini vermiştir.

Gece saat on sularına doğru hafriyatın son rad-delerine muvafakat edildiği haberi, şehrimize süratle yayılmış, halk sabaha ka-dar uyumadan neticeyi öğ-renmek için kazı hey'eti-nin başı ucundan ayrılma-

Lüks Kenef

Sabık Müdürlerden biri hususi kenef yaptırmış, ve bir kerre olsun tünemeden çekip gitmiş.

Bu meşhur kenefin du-varlarında gömme çiniler ve üzerlerinde de Suluku-leli Dürziyenin resimleri hak edilmiş.

Aman efendim aman, Ne zevk, Ne zevk

miştir; çünkü bu kazının bir ucu cinci hanına gidi-yor ve orada bulunan çöm-lek altınlarının sırrını da ifşa ediyordu.

Kazının yapıldığı yerde bir basın toplantısı tertip-liyen heyet başkanı Dr. Çizmeciyân hâdiseyi basın yolu ile bütün dünyaya duyurmuştur. Dr. Çizmeciyân bu mühim konuşma-sında ezcümle demiştir ki:

Büyük Napolyon'un as-hsın Safranbolu'lu olduğu uzun zamandan beri tarih aleminde dolaşan bir şayia idi.

Cinci hanında bulunan altınların bir kısmında za-ten Napolyon zamanından kalma olup, halen 130000001 adet kilit altında muhafa-za edilmektedir.

Bütün bu işler için ko-parılmış olan bir kaç bin liracık kavaklı şaraphane-sinde exilmiştir. Yayvan konuşması, güzel sesi sa-yesinde bizi eylendirmiş olan sayın bayan Musluk-yan'a teşekkür ederiz.

Armudun iyisini Ayı'lar yermiş (!)
Karikatürü Çizen : Ertan YOLAC

Karabük Postası

Karabük Postası, Karabük'ün en uzun süreli yayım hayatını sürdüren ve günümüzde de yayımlanmaya devam eden yerel gazetesidir. 12 Ekim 1956 tarihinde yayım hayatına başlayan gazete, Zonguldak ve Karabük basın hayatında “Enişte” lakabıyla bilinen ve aynı adla 1949 yılında yayımlanan mizah gazetesi ve ‘Birgün’ matbaasının sahipliğini yapmış olan Ali İhsan Ersözlü tarafından kurulmuştur. Koleksiyonlarından izlenebildiği kadar bu gazete, Ömer Özer’in de sahipliğini yaptığı Çalışkan Matbaası’nda dizgisi yapıp basılmıştır. Gazete’nin ilk idarehanesi istasyon caddesi No.7’de bulunuyordu. Günlük olarak yayımlanan gazetenin fiyatı 10 kuruştı. Çalışkan Matbaası’nda basılan *Karabük Postası*’nın sahibi olarak 108. sayıdan itibaren sadece Ömer Özer görünmektedir. Kasım 1959’a kadar Çalışkan Matbaası’nda basılan *Karabük Postası* 4. yaşında 918. sayısından itibaren Yeni Matbaa tesislerinde basılmaya başlamıştır. Bu sayıdan itibaren sahibi olarak Necmettin Timuçin Ersözlü’nün ismi gazetede yer almaya başlamıştır (Kalyoncu ve Alak, 1999).

İdare yeri de İstasyon Caddesinden Hürriyet Caddesi No.7’ye taşınmıştır. Halen bu adres ve idarehanede yayım yaşamını sürdürmektedir.

Karabük Postası, Yeni Karabük gazetesi karşısında siyasi açıdan bir alternatif olabilmiş midir? Bu konu araştırılmayı gerektiren önemli bir konudur. Gazetenin 1956-1960 yılları arasında en güçlü iki köşe yazarından biri Denge adını verdiği köşesindeki yazılarıyla İbrahim Yıldız olmuştur. İbrahim Yıldız genellikle sanat ve kültür içerikli yazılar yazarken, yazılarının sonunu “anlayanlar anlar” şeklinde ironi yaparak bitirmiştir (Kalyoncu ve Alak, 1999).

Karabük Postası’nın bu yıllarda ikinci köşe yazarı Cerideci mahlası ile yazıları yazan Yaşar Uzundurdu’dur. Yaşar Uzundurdu’nun 1 Aralık 1958 tarihinde yayımlanan “Karıncanın Duası” başlıklı yazısı Karabük’te yerel gazeteler arasındaki ilişkiyi göz önüne sergilemesi açısından dikkat çekicidir (Kalyoncu ve Alak, 1999)

“Geçen gün Yeni Karabük refikimiz vilayet olma bakımından Karabük ile Bartın arasında kısa bir mukayese yapmış. Bunun üzerine Bartın Postası refikimiz de İbrahim Somaklı arkadaşımız mukabil bir yazı neşretmiş... Gel dostum bu karınca duası misülli faktörleri sıralamaktan vazgeçelim de esas psikolojik davaları ele alalım. Gerçi yazınız beni muhatap tutmuyor ama, Karabük’ün bir mahalli gazetesi olarak ben de bu işe el atmak

zorundayım. Çünkü, ben de Bartın'dan evvel Karabük'ün vilayet olması taraftarıyım” (Kalyoncu ve Alak, 1999).

Uzundurdu'nun bu sözleri ile konuya açıklık getiren önemli bir durum tespiti yapmıştır.

1962 yılında Cavit Kayhan ve Turgut Altıntaş gazetesinin yazarlarındandı. Yazı işleri müdürlüğünü ise Halim Kartal yapmıştır. Gazetenin boyutları önceleri 33x49 cm iken, 1981 yılında 27x40 cm olmuştur ve gazete dört sayfadan oluşmaktaydı (Karabük Postası'ndan akt. Yirsutimur, 2008: 87).

Resim 8: 31 Temmuz 1965 tarihli *Karabük Postası* gazetesi (Kaynak: URL: 7)

1964 yılı yazarları arasında Orhan Gürgen, 1966 yılında ise Mustafa İşözen, A. Fevzi Gülsoy, Perihan Özer'in isimlerini rastlanmaktadır. Bu arada gazetede yerel haberler yanında ulusal haberlere ve spor haberlerine de yer verilmeye başlamıştır (Karabük Postası'ndan akt. Yirsutimur, 2008: 87).

1966 yılından itibaren gazetenin Yazı İşleri Müdürü Şener Macun olmuştur. İdare müdürü ise Tuncer Ersözlü idi. Karabük basın tarihinde Tuncer Ersözlü'nün lakabı "James" idi. Yerel basının ünlü simalarından Orhan Yalım'ın anlatımına bakacak olursak Tuncer Ersözlü, TRT dahil 5 yayın kuruluşunun Karabük muhabirliğini yapmış, kendine özgü gazeteciliği ile basın camiası içinde yer almıştır (Kalyoncu, 2016: 77).

1966 yılında gazetenin yazarları arasında Özçelik Küçükertunç, İbrahim Yıldız, Nihal Doğan, A. Sırrı Kural, Esin ve Ertan Koloğlu, Metin Türker, Yaşar Uzundurdu, İbrahim Atilla Sakka, Ahmet Özkan gibi isimler yer almaktaydı (Karabük Postası'ndan akt. Yirsutimur, 2008: 88).

1970 yılında, Ahmet Gölbek, Cevat Demirdöven, Fikret Gökçe, Dr. Ersin Kayhan ve Rıza Alp, gazetenin yazı kuruluna katılan isimler olmuştur. 1971 yılında ise yazı kuruluna Avukat Hüseyin Alan, Avukat Halim Kartal, Dr. Burhan Kayhan ve Şaban Akyüz dahil olmuştur (Karabük Postası'ndan akt. Yirsutimur, 2008: 88).

1974 yılında Karabük Postası'nın yazı işleri müdürü Ömer Faruk Macun'dur. 1980 yılında ise Melih Öner, Kasım Şenol, İsmail Tancan, Erdoğan Çetintürk ve Vasfi Koçluoğlu yazı kuruluna katılan isimler olmuştur. 1986 yılında ise gazetenin yazarları arasında Cafer Portakal'ın ismi yer almaktadır. (Karabük Postası'ndan akt. Yirsutimur, 2008: 88).

1988 yılında Karabük Postası'nın yazı işleri müdürü Erdoğan Çalman, haber merkezi müdürü İ. Atilla Sakka'dır. İ. Atilla Sakka bu görevini yaparken Gazeteciler Cemiyeti tarafından ödüllendirilmiştir. Bu yıllarda gazetenin yazarları arasında Talat Gündüz, Bora Beniç, Yılmaz Öztürk gibi isimler vardır (Karabük Postası'ndan akt. Yirsutimur, 2008: 88).

Yayınlanışından itibaren yerel haberlere odaklanan ve çizgisinden taviz vermeden yayın yapan Karabük Postası, 1974 yılından itibaren iç sayfalarında magazin haberlerine daha fazla yer vermeye başlamıştır. 1992 yılına gelindiğinde ise gazetenin sayfalarında "dış basından haberler" ve "Anadolu'dan haberler" başlıklı sütunlar yer almaya başlamıştır. Bu dönemde gazetenin kültür-sanat-magazin sayfasını ise Nimet Özgün hazırlamıştır (Karabük Postası'ndan akt. Yirsutimur, 2008: 88).

Karabük Postası, basın tarihi kapsamında söylemek gerekirse çok sayıda gazeteci, yazın ve kültür alanında sanatçı yetiştiren bir okuldur. Bu gazete basındaki farklılığıyla kent ortamında bazı siyasetçilerin yetişmesinde de önemli bir rol üstlenmiştir. Daha doğrusu bu kişilerin adlarını ve düşüncelerini kitlelere ulaştırmalarında, siyaset yapmalarında, kamuoyunu etkilemelerinde aracı olmuştur (Kalyoncu ve Alak, 1999).

Karabük Postası'nın günümüzde sahibi Erzan Ersözlü'dür. Künyesi ise şöyledir; Genel yayın koordinatörü Erdoğan Çalman, Sorumlu Yazı İşleri Müdürü Asude Gökçen, haber müdürü Nurettin Acar, editör ise Nimet Soylu'dur. Gazetenin internet sitesi ise www.karabukpostasi.com şeklindedir.

Resim 9: Karabük Postası Kuruluş Yıl Dönümünde Çekilen Bir Kare (1987)

Karabük Postası gazetesinin 31. kuruluş yıldönümü. Ayakta Soldan Sağa: Mehmet Oral Karikatürist, Orhan Dağıtım görevlisi, Av. Yılmazöztürk Yazar, Dr. Bora Beniş Sanat Sayfası sorumlusu, Atilla Sakka Haber Merkezi Müd., Ömer Faruk Macun Yazı İşleri Müdürü (sonra bir dönem millevakili), Av. Talat Gündüz önceki yazı işleri müdürlerinden Tuncer Erözlü Genel Yayın Müdürü. Av. Halim Kartal ve Av. Hüseyin Alan önceki yazı işleri müdürleri-Mustafa Öztürk Foto muhabiri. Oturanlar Soldan: İlhan Alpboğa Muhabir. Muammer Özyurt Foto Muhabiri Aşar Teknik personel. Erdoğan Çalman Muhabir.

Says : 8130

• KARADİĞEK TÜFAS ANA BAYI
• DHA YİĞİRTİ KOLL. 30L
• TEL : 06 38 - 16 07

SARNAĞAN

Baklava

İlk sosyal yardımlaşma derneği gazetesi olan *Baklava* gazetesi 1 Mart 1960 tarihinde Türkiye Yardımsevenler Derneği Karabük Şubesi tarafından her yıl kuruluş yıl dönümünde yayımlanmıştır (Yaşar, 2011a: 85). Gazetenin Baklava diye anılmasının nedeni Karabük Yardımsevenler Derneği Eski Başkanı Hikmet Derman Şeyhoğlu'nun belirttiğine göre şöyledir; “Yardım toplamak için yapılan baklavaların içine yapımı sırasında çeyrek altın konulması, yardımseverlere verilen kuponlardaki numaralara göre çekiliş yapılması ve bu şekilde çekilişe katılanlardan para toplanması.”

Okul Sesi

On beş günlük aralıkla yayımlanan bu gazeteyi Demir-Çelik Lisesi (D.Ç.L) çıkarmıştır. Hoca ve talebe yazı birliğinin mektep dışına taşıtığının bir göstergesidir. Aynı durum bir başka benzeri de yine on beş günde bir yayımlanan “Genç Kalemler” de görülmektedir (Fındıkoğlu, 1962: 63).

Karabük'te okul gazeteciliğini ilk defa Demir Lisesi öğrenci ve öğretmenleri başlatmıştır. “Okul Sesi” adıyla ilk kez okul gazetesi yayımlanmıştır. Enver Karatekin tarafından 1948 yılında çıkarılmaya başlanan gazete 15 günde bir yayınlanmıştır. 1958 yılında ise on beş günde bir yayımlanacak olan diğer okul gazetesi “Genç Kalemler” olmuştur. 1 Ekim 1961 tarihinde yayına başlayan gazeteyi Okul Müdürü Mevlüt Oğuz çıkarmıştır. 1950-1960'lı yıllarda görülen okul gazetesi çıkarma girişimi 70'li yıllarda durmuş ancak aynı lise 1992 yılından itibaren 5 sayı olmak üzere “Liseliler” adıyla yeni bir okul gazeteciliği denemesi yapma başarısı göstermiştir (Kalyoncu, 2016: 84).

Memurların Sesi

2 Şubat 1966 ve 31 Aralık 1977 tarihleri arasında Demir-Çelik Memur ve Müstahdemleri Sendikası Başkanı Cahit Özbek tarafından aylık olarak yayımlanmıştır (Karabük Belediyesi, 1985: 64).

Göktürk

4 Mayıs 1966 tarihinde Türkiye Metal-İş Federasyonu Karabük Şubesi tarafından yayımlanmaya başlamış ve üç sayı çıkmıştır (Karabük Belediyesi, 1985: 64).

Sendika

İlk işçi sendikası gazetesi olan “Sendika” 1 Ağustos 1966 ve 5 Kasım 1968 tarihleri arasında Maden-İş Sendikası Karabük şubesi tarafından 15 günde bir, dört sayfa, 34 sayı olarak yayımlanmıştır. “Fikir ve Sanat Gazetesi” başlığı altında çıkan gazetenin ilk sayısında “Sendika Nedir?” başlığı altında kaleme alınan başyazıda soruya şu şekilde yanıt verilmiştir (Sendika, 1966: 1):

“Bu soruya hepimizin ayrı cevap versek bile, bir düğüm noktasında birleşmemiz gerçekten gereklidir; çünkü sendikanın oluş nedenleri, niçinleri ve oluşumdan sonraki nitelikleri, aynı noktada birleşir de ondan. Sendikanın ne olduğunu daha iyi anlamak için ilkin Sendika ne değildir? Sorusunu cevaplandırmalıdır bize kalırsa...

Sendika ne değildir? Böyle bir soruyu, kalkınmış ülkelerden birinin insanı, hiçbir düşünme çabası göstermeden; “sendika havuç değildir” şeklinde cevaplandırabilir. Bu bir gerçektir ve doğrudur da; ama ülkemizde pek çok temel sorunlarımız birbirine karıştırılmakta, çözüm yolu bulunacağı halde, arap saçına çevrilmektedir. Bu bakımdan, sendika sorununu; diğer temel sorunlarımızla karıştırmamak için araştırmaya, konuyu açıp ayrıntılarını değerlendirmeye çalışalım:

-Sendika bir din değildir ve sendikalarda din yoktur.; çünkü sendika örgütlerinde, kaderi aynı olan, ayrı ayrı dinleri olan insanlar bulunabilir.

-Sendika bir mezhep değildir...

-Sendika bir bölgecilik değildir...

-Sendika bir parti değildir.

Bu konuda örnekler çoğaltılırsa çoğaltılsın, hepsinde “kaderi bir olan insanların sözü edilecek; çalışan insanların kaderi ayrılığı olmayacağına göre-buna sarı sendika ve sendikacılar dahil değil- sendika kavramına gösterilen örnekler uymayacaktır.

Çalışan insanların kaderi birdir, sermayesi emektir. Emekten başka sermayesi olmayan çalışan insanlar, üretimin iki unsurunun birleşmesiyle meydana geldiğini görmüşler; sermayesi para olan işverenlerin yaptıkları haksızlıkları da sezmişlerdir. Böyle

bir uyanma sonunda emeğin tam karşılığının alınabilmesi için örgütlenmenin gerekliliğini duymuşlardır. Sendika örgütlerinin gerçek nedeni budur. Böyle zengin nedenlerden doğan, çok büyük anlamlar taşıyan “sendika” kelimesini, kutsal bir ocak gibi, gazetemizin başköşesine koyarak ad seçtik...” (Sendika, 1966: 1)

Türkiye Maden-İş Sendikası Karabük Bölge Merkez Şubesi adına gazetenin kurucuları olarak Kemal Türkler, Hilmi Güner, Şinasi Kaya, Cavit Şarman, Nedim Tuncel, Bekir Acar, Bahtiyar Timar, Oğuz Yüksel, Mehmet Altınbaş, Kadir Çelebican, Nuri Zoral, Ferhat Kırca’nın isimleri geçmektedir.

Resim 11: 1 Ocak 1968 Tarihli *Sendika* gazetesi (Kaynak: URL: 2; URL: 3)

Gazetenin yönetim yeri olarak Hürriyet Caddesi No.86 Madeni İş Sendikası binası kullanılmıştır. Gazetenin baskı ve dizgi işleri Ankara’da Balkanoğlu Matbaacılık tarafından yerine getirilmiştir. Gazetenin yazarları arasında Doç. Dr. Osman N. Koçtürk, İbrahim Yıldız, Ömer Taşdemir, Mithat Yaban görülmektedir. Genellikle işçi sorunlarının gündeme getirildiği gazetede yararlı yayınlar köşesinde döneme özgü yayımlanmış olan kitap tanıtımlarına, şiir ve öykülere de yer verilmesi dikkat çekicidir. Türkiye Maden-İş Sendikası Karabük Bölge Merkez Şubesi adına *Sendika* gazetesinin sahibi olarak Nuri Kara görülmektedir. Basın ve Yayın Müdürü Mithat Yaban olmakla birlikte yazı işleri müdürlüğü görevini aynı anda Ömer Taşdemir, İbrahim Yıldız yapmışlardır. 15. sayıdan itibaren (1 Mayıs 1967) sorumlu yönetmen olarak Remzi İnanç’ın ismi görülmektedir. 25. sayıdan itibaren (15 Kasım 1967) Nuri Kara’nın yerine Bölge temsilcisi olarak gazetede İsmet Ercan’ın adı görülmektedir (Kalyoncu, 2016).

Karabük Postası gazetesinde başyazarlık yapan ve *Sendika* gazetesinin yayımlandığı süreçte her nüshasında yazıları çıkan İbrahim Yıldız, 3 Ocak 1970 tarihli “Bir Mektup Geldi Düşündürdü Beni” başlıklı köşe yazısında *Sendika* gazetesinin yazar kadrosunu şöyle deşifre etmektedir:

“...Okuyucumun değimi ile yazı kadrosu güçlü olan, ağırlığını Türkiye çapında kabul ettiren o güçlü gazete artık çıkmıyor...Yeri gelmişken açıklayalım: *Sendika* gazetesinin Karabük’te yazar kadrosu üç kişiydi. Bunlar; Ömer Taşdemir, Mithat Yaban ve İbrahim Yıldız...Gazetede adları çıkan Altan Esin, Ender Etki, Yalçın Hız Mithat Yaban’ın, Faruk Seymenli Olcay Tuna, Selim Seda; Ömer Taşdemir’in, Vahit Irgat, Sadık Özçoban, İbrahim Osman, Osman Çiftçi, Yıldız Osmanoğlu İbrahim Yıldız’ın kullandığı takma adlardı...O güpgüzel “Sendika gazetesini neden çıkmıyor hala şaşıyorum.” (Sendika, 1966: 1)

Sendika

Aynı isimde Karabük’te çıkan bu ikinci gazete, 1 Haziran 1966 ve 1 Kasım 1968 tarihleri arasında kapatılan Türkiye Maden İşçileri Sendikası Karabük şubesi tarafından 15 günlük yayın organı olarak Nuri Kara tarafından aylık olarak yayımlanmıştır (Karabük Belediyesi, 1985: 64).

Sendikam

30 Ağustos 1967 tarihinde Çelik Sanayi İşçileri Sendikası tarafından yayımlanmaya başlamış olup, sahipliğini sendika başkanları üstlenmiş 1975 yılının kasım ayında kapatılmıştır (Karabük Belediyesi, 1985: 64).

Salkım

Safranbolu Ortaokulu’nda 1967 yılında kurulmuş bir gazetedir. Yazı işleri müdürlüğünü Öğretmen Yusuf Gümüş yapmıştır (URL: 6).

Doğuş

4 Haziran 1969 ve 23 Eylül 1972 tarihleri arasında Ferit Doğan Gürel ve Aydın Kaltabanoğlu tarafından yayımlanmıştır. Sahibi Ferit Doğan Gürel olup, Genel Yayın Müdürü İ. Atilla Sakka, Yazı İşleri Müdürlüğünü Tekin Kartal yapmıştır. Karabük'te yayımlanan beşinci günlük gazetedir. Yerini Orhan Yalım'ın yayımladığı "Gerçek" adlı gazeteye bırakmış, ancak bu gazete de yayımına bir süre sonra son vermiştir (Karabük Belediyesi, 1985: 64).

Karabük Adalet

31 Eylül 1969 tarihinde, kapatılan Adalet Partisi Gençlik Kolu tarafından haftalık olarak 5 sayı yayımlanmıştır (Karabük Belediyesi, 1985: 64).

Resim 12: *Karabük Adalet* gazetesi başlığı (Kaynak: Sakka, t.y.)

İlkses – Safranbolu’da İlkses

1 Ocak 1970 tarihinde Özçelik Küçükertunç tarafından haftada iki kere olmak üzere salı ve cuma günlerinde yayımlanmıştır (İlkses, 1976: 1). Sahipliğini Nurettin Yüksel yapmıştır. ‘Safranbolu’nun Siyasi Tarafsız Halk Gazetesi’ sloganıyla yayımlanan gazetenin fiyatı 50 kuruş olarak belirlenmiştir.

Gazetede yazar ve şair olarak yer alan diğer isimler ise; Hulusi Yazıcıoğlu - Ali Rıza Değirmencioğlu - Asım Yazar - Hayri Şenol - Aytekin Kuş - Rıdvan Ergun - Ünsal Tunçözgür - İbrahim Yıldız - H.Avni Cinozoğlu - Nuri Çelenli - Döndü Açıkgöz - Melahat Yazıcı şeklindedir.

Resim 13: 18 Ocak 1974 tarihli Safranbolu'da İlk ses gazetesi (Kaynak: URL: 1)

Karınca

14 Aralık 1970 tarihinde İktisat Fakültesi mezunları tarafından iktisatçılar günü yayını olarak Memurların Sesi gazetesinin eki olarak kurulmuştur (URL: 6).

Resim 14: Karınca gazetesi başlığı (Kaynak: Sakka, t.y.)

Yenice

28 Ekim 1972 tarihinden itibaren haftalık olarak Sabri Akay tarafından kurulan gazetedir. Bu gazete 1984 yılında bir süre yayımını durdurmasına karşın günümüzde yayım

hayatına devam etmektedir. 1999 yılındaki sahibi Deniz Elieyioğlu olduğu bilinmektedir (Karabük Valiliği, 1999: 189). Gazete günümüzde salı ve cuma günleri yayımlanmaktadır. Gazetenin, “<https://www.yenicegazetesi.com>” alan adlı internet sitesi bulunmaktadır.

Resim 15: Yenice gazetesi (1974)

Gerçek

26 Şubat 1973 ve 31 Aralık 1979 tarihleri arasında Orhan Yalım ve Yaşar Uzundurdu tarafından günlük olarak yayın hayatına başlamıştır. “Siyasi Tarafsız Halk Gazetesi” sloganıyla yayınlanan gazete, bir yıl sonra Orhan Yalım’ın sahipliğinde Atilla Sakka’nın Yazı İşleri Müdürlüğünde haftalık olarak yayımını sürdürmüştür. İşçinin Sesi: 10 Ocak 1977 ve 22 Şubat 1972 tarihleri arasında Türkiye Kız ve Erkek Sanat Enstitüsü mezunları şubesi tarafından 15 günde bir yayımlanmıştır.

Resim 16: Gerçek gazetesi (1976)

3 Nisan

Karabük’ün ve Demir-Çelik fabrikalarının kuruluş tarihini yaşatmak amacıyla adına 3 Nisan verilen gazete, 26 Mart 1973 tarihinde haftada iki gün olarak yayımlanmaya başlamıştır. Sahibi Aydın Kaltabanoğlu, Yazı İşleri Müdürü İ. Atilla Saka olan gazete 1 Aralık 1975 tarihinde yayın hayatına son vermiştir.

Demokratik Karabük

29 Ağustos 1973 tarihinde Hamit Çepni'nin sahip ve Yazı İşleri Müdürlüğünde 15 günlük olarak yayımına başlayan gazete, 5 sayı çıktıktan sonra kapanmıştır (Sakka, t.y.)

Resim 17: *Demokrat Karabük* gazetesi (Sakka, t.y.)

Safranbolu'da Kültür

6 Ağustos 1976 tarihinde kurulmuştur. Gazetenin sahibi ve Yazı İşleri Müdürü İsmet Çetin'dir. Aylık olarak çıkan gazete, iki sayının sonunda kapanmıştır (Sakka, t.y.)

Ülkücü İşçinin Sesi

8 Mayıs 1976 ve 8 Mayıs 1977 tarihleri arasında haftalık olarak yayımlanmıştır. Sahibi Sefer Hayta, Yazı İşleri Müdürü Abdullah Kılıç idi (Sakka, t.y.)

Safranbolu'da Öz Görüş

18 Ağustos 1977 tarihinde kurulan gazetenin sahibi ve Yazı İşleri Müdürü Nurettin Ergül'dü. İki haftada bir şeklinde yayımlanan gazetenin Genel Yayın Yönetmenliğini Osman Acar yapmıştır (Sakka, t.y.)

Yenice'nin Sesi

Erol Yirmibeş tarafından kurulan gazete, 20 Aralık 1976 tarihinde yayım hayatına başlamıştır. Yayımına 3 Aralık 1994 tarihinde son vermiştir. 19 Haziran 1999 tarihinden itibaren yeniden yayıma başlamıştır (Karabük Valiliği, 1999: 190). Günümüzde

<https://www.yenicensesigazetesi.com> internet adresi bulunan gazetenin, künye bölümünde sahibi Aykut Hacıyirmibeşoğlu yazmakta olup, salı ve cuma günleri yayımlandığı belirtilmektedir.

Resim 18: Yenice'nin Sesi gazetesi

Ak-Ar

15 Ocak 1977 tarihinde İ. Atilla Sakka tarafından kurulan gazetenin Yazı İşleri Müdürlüğünü Süreyya Doğan yapmış ve gazete, 5 sayı yayımlanmıştır (URL: 6).

Söyleşi

23 Mart 1978 ile 23 Mart 1979 tarihleri arasında Türkiye D.Ç. İşletmeleri mensupları birleştirme dayanışma derneği tarafından 15 günde bir yayımlanmıştır (URL: 6).

Safranbolu'da Zaman

1 Mayıs 1978 tarihinde İhsan Gökçınar tarafından kurulmuştur. “Aylık Siyasi Bağımsız Halk Gazetesi” sloganıyla aylık olarak yayımlanan gazetenin Sorumlu Yazı İşleri Müdürlüğünü S. Selçuk Taşkan yapmıştır (URL: 6).

Resim 19: 1 Mayıs 1978 tarihli *Safranbolu'da Zaman* gazetesi

Geliyoruz

1 Şubat 1979 tarihinde, kapatılan Adalet Partisi Gençlik Kolu tarafından 15 günlük olarak yayımlanmaya başladı, 5 sayı sonra yayın hayatına son verdi (Karabük Belediyesi, 1985: 64).

Diriliş

15 Haziran 1979 tarihinde kurulan gazetenin sahipliğini Yaşar Ateşsoy yapmıştır. Aylık olarak yayımlanan gazete, beş sayının sonunda kapatılmıştır (URL: 6).

Ar-Der

1 Ocak 1980 ile 31 Aralık 1980 tarihleri arasında (1 yıl) Araçlılar Yardımlaşma Derneği tarafından aylık olarak yayımlanmıştır (Karabük Belediyesi, 1985: 64).

Bizim Safranbolu

1980 yılında yayın hayatına başlayan gazetenin sahibi Aydın Kaltabanoğlu iken mesul müdürlüğünü Atılay Ulucan yapmıştır. Gazetenin yazı işleri müdürlüğünü ise Atılay Ulucan yapmıştır. Salı ve cuma günleri yayımlanmakta olan *Bizim Safranbolu* gazetesinin yayın kurulunda ise Yaşar Uzundurdu, İ. Atilla Saka, Mahmut Altıntaş, Nazım Aydın isimleri yer alıyordu. 1982 yılında gazetenin sahibi Atılay Ulucan olmuştur. 1987 yılında gazetenin mesul müdürü Türker Ayyıldız, teknik yönetmenliğini ise Şeref Kablan yapmıştır. Gazetenin sol tarafında Atatürk'e ait olan "Hakikati Konuşmaktan Korkmayınız" sözü bulunuyordu (Bizim Safranbolu'dan akt. Yirsutimur, 2008: 106-107).

Resim 20: 30 Mayıs 1980 tarihli *Bizim Safranbolu* gazetesi

Size

1 Ağustos 1981 tarihinde Natioğlu A.Ş. Sahibi Osman Natioğlu tarafından aylık olarak yayımlanmış ve 1985 yılında halen yayım hayatını sürdürdüğü bilgisine ulaşılmış, ancak gazete günümüzde yayım hayatına devam etmediği bilinmektedir. Başka bir kaynağa göre, 1983 yılında Natioğlu A.Ş. adına “Çocuk Gazetesi” adı altında yayınlanan gazetenin sahibi Vildan Elagöz, Genel Yayın Müdürü Barış Temel’di (URL: 6).

Ovacık Gazetesi

1 Şubat 1981 tarihinde Niyazi Eken’in sahipliğinde, Fevzi Aydın’ın Yazı İşleri Müdürlüğünde, 15 günlük olarak yayım hayatına başlayan gazete, 1985 yılında yayımını sürdürdüğü bilinse de günümüzde yayım hayatı devam etmemektedir (URL: 6).

Batı Karadeniz Ekspres

20 Aralık 1982 tarihinde Osman Natioğlu öncülüğünde yayım hayatına başlamış olan gazete Necati Karaoğlu tarafından günlük ve tipo baskı olarak çıkartılmaktadır (Karabük Valiliği, 1999: 189).

Günümüzde yayım hayatına devam bu gazetenin künyesi şu şekildedir; Sorumlu Yazı İşleri Müdürü Semiha Karaoğlu, Haber Müdürü Okan Şimşek, Sayfa Editörü Nurhan Çetinkaya’dır. Bazı köşe yazarları ise; Aytekin Kuş, Mustafa Yanık, Hikmet Sivri’dir. Gazetenin internet sitesi ise <https://www.batikaradenizekspresgazetesi.com> şeklindedir.

Gazeteleri Bu Kararıyla
EXSPRES Sonu (E) Yok
pu.
Yürürlükte olanlar (E) sonu
-EXSPRES 27. Aralık 1992 gi-
ni (E) sonu olarak yayınlan-
BEKLEYİNİZ

29 April 1992 Poudyal and Fritzi: 16 TL

43

Karabük için Elele

26 Nisan 1990 tarihinde İbrahim Yıldız tarafından kurulmuştur. Selçuk Gelişli tarafından çıkarılan haftalık gazeteyi daha sonra Alaaddin Baki satın almıştır (URL: 6).

Resim 22: *Karabük için Elele* gazetesi (Kaynak: Sakka, t.y.)

Sergi

7 Mart 1983 tarihinde Hüseyin Özmen tarafından haftalık olarak yayımlanan gazete bir sayı çıkmıştır (URL: 6).

Safranbolu Ticaret Gazetesi

Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası'nın yayın organı olan gazete 1985 yılında yayım hayatına başlamıştır. Aylık olarak ve dört sayfa çıkan gazetede ticaret odasından haberler yer almaktaydı. Gazetenin yayın kurulu ise şu şekildeydi; sahibi Mehmet Torun (Yönetim Kurulu Başkanı), yazı işleri müdürü Ali Belder, yazı kurulu ise Erhan Nuri İnegöllü, Ahmet Ergün, Mahir Avcı (Safranbolu Ticaret Gazetesi'nden akt. Yirsutimur, 2008: 114-115).

Karabük Günajans (Yeni Günajans)

6 Eylül 1986 tarihinde Ayten Gürel tarafından yayımlanmaya başlayan gazetenin Yazı İşleri Müdürü Ferit Doğan Gürel, Genel Yayın Müdürlüğünü ise Nevzat Baklaya yapmıştır. Günlük olarak yayımlanan gazete dört sayfaydı. Gazete yerel haberlerden oluşuyor ve son sayfasını spor haberlerine ayırıyordu. Yazarları arasında Fatma Kalyoncuoğlu ve Ferit Doğan Gürel bulunuyordu (Karabük Günajans'tan akt. Yirsutimur, 2008: 116).

1989 yılında haftalık olarak yayımlanmaya başlayan gazetenin yazar ekibine Ali Çetin Aygün ve Adnan Çetinkaya katılmışlardır. 1992 yılında ise İ.Atilla Saka'nın köşe yazılarına rastlanılan gazetenin ismi 1993 yılında "Yeni Günajans" olarak değiştirilmiştir (Karabük Günajans'tan akt. Yirsutimur, 2008: 117). Ayrıca Karabük Günajans gazetesi, Karabük'te haftalık ofset olarak yayımlanan ilk gazetedir (Karabük Valiliği, 1999: 189).

BAŞAR TİCARET
AEG-BOSCH-PHILIPS-SINGER

Resim 23: *Karabük Günajans* gazetesi (Sakka, t.y.)

Eflani'nin Sesi

12 Aralık 1986 tarihinde Mehmet Çetinkaya tarafından yayımlanmaya başlayan gazete, haftalık olarak yayın hayatını sürdürmüştür. Günümüzde ise yayımı devam etmemektedir (Karabük Valiliği, 1999: 189). Çetinkaya'dan edinilen bilgilere göre, 30 yıl yayım hayatını sürdüren gazete, özellikle Eflani dışında yaşayan Eflanalilere posta ile ulaştırılmış ve bir dönem gazetenin abone sayısı 3 binlere kadar çıkmıştır.

Resim 24: Eflani'nin Sesi gazetesi (Sakka, t.y.)

Safranbolu Gündem

1998 yılında aylık periyotta yayım hayatına başlayan gazete, “Bağımsız, siyasi, kültürel yöre” olarak kendini adlandırıyordu. Aylık periyot da olsa da bazı zamanlar iki aylık sayısı tek bir sayı olarak yayımlanmıştır. Gazetenin kurucusu Bahri Küpeli, sahibi Yaşar Can, genel yayın müdürü Mazhar Çiçek ve yazı işleri müdürü ise Kezban Şahin’di. Ayrıca, gazetenin genel yayın koordinatörlüğünü ve hukuk müşavirliğini Hayri Balta yürütüyordu (Safranbolu Gündem’den akt. Yırsutimur, 2008: 119).

“Safranbolu Gündem gazetesi beşinci sayısından itibaren yalnızca “Gündem” adıyla neşredilmeye başlamıştır. Ancak iç sayfada gazetenin künyesinde Safranbolu Gündem kalmaya devam etmiştir. Bir diğer değişiklik ise yayım periyodunun on beş günlük hale gelmesidir. Ayrıca gazetenin yazı işleri müdürü Nuray Özmerzi olmuştur. Gazete daha sonra tekrar “Safranbolu Gündem” adıyla yayımlanmaya devam etmiştir. Başlığının hemen altında Safranbolu, Karabük, Eflani, Ulus, Bartın, Amasra ilçe ve beldelerinin isimleri yer almaktaydı.” (Safranbolu Gündem’den akt. Yırsutimur, 2008: 120)

Yirmi ikinci sayısından itibaren haftalık olarak yayımlanmaya başlayan Safranbolu Gündem, dördüncü yılına geldiğinde ise salı ve cuma günleri olarak haftada iki kere çıkmaya başlamıştır (Safranbolu Gündem’den akt. Yırsutimur, 2008: 120).

Bölgenin Sesi

22 Mayıs 1990 tarihinde yayım hayatına başlayan gazete Ahmet Gölbek tarafından kurulmuş (URL: 6) ve 2024 sonuna kadar günlük olarak çıkarılmıştır.

Günümüzde (2025 itibarıyla) yayım hayatına devam etmeyen gazetenin Yazı İşleri Müdürü Selgi Çölova’dır. Teknik Sorumlu Ramazan Öztürk. Reklam Sorumlusu Fatma Tüfekcioğlu’dur. 2024 yılının aralık ayında yayım hayatına son veren gazetenin son sayısında şu ifadeler yer almıştır. “Bir umutla 32 yıl önce kurulan Karabük’ün yazılı basını *Bölgenin Sesi* gazetesi yayım hayatı 31 Aralık 2024 tarihi itibari ile sona erdi.” Gazetenin internet sitesi ise <https://www.bolgeninsesigazetesi.com> şeklindedir.

Resim 25: Bölgenin Sesi gazetesi (Kaynak: Sakka, t.y.)

Kent

Karabük basın tarihinde ofset olarak günlük yayımlanan ilk gazete “Kent” adını taşımaktadır. 1991 yılında İlhan Alpboğa tarafından yayın hayatına başlayan bu gazete günümüzde çıkmamaktadır (Karabük Valiliği, 1999: 189). Başka bir kaynaktan gazetenin 15 günlük olarak yayınlandığı yer almaktadır.

Karabük’ün Sesi

16 Eylül 1991 tarihinde (Karabük Valiliği, 1999: 189) Ali Aşar tarafından yayın hayatına başlatılmış olan bu gazete, günlük olarak çıkmaktadır ve yayım hayatına devam etmektedir. Gazetenin günümüzdeki sahibi Birsen Akça’dır.

Resim 26: Karabük’ün Sesi gazetesi (Sakka, t.y.)

Karabük Ekspres

21 Eylül 1992 tarihinde Mehmet Çetinkaya tarafından haftalık olarak yayım hayatına başlatılan gazetenin (Karabük Valiliği, 1999: 190) günümüzde yayını devam etmemektedir. 2017 yılına kadar yayımlanan gazetenin imtiyaz sahibi olan Mehmet Çetinkaya gazetenin çıkarılış amacını şöyle açıklamıştır:

“Karabük’te 5 yılı aşkın bir süreden bu yana; mensubu olmaktan her zaman gurur duyduğum Batı Karadeniz Ekspres gazetesinde gazetecilik görevimi sürdürdüm. Bundan sonra da ilk etapta haftalık olarak yayınlanacak Karabük Ekspres’te gazetecilik yaşamımı sürdürmeyi hedefliyorum.

Karabük Ekspres, Karabük’teki gazete enflasyonunu daha da körüklemek için değil, Karabük halkına faydalı hizmetler sunmak amacıyla yayım hayatına başlamaktadır.

...Karabük’te kısa süre içinde 5 bin tiraj hedefliyoruz. Belki bu rakam bazılarına yüksek gelebilir. Ama kesinlikle hedeflerimize ulaşacağımıza inanıyoruz. Karabük halkı yıllardan bu yana yerel basından haberdar olmamıştır. Bunun başlıca nedeni Karabük Demir Çelik fabrikalarının yerel basına her yıl ocak ve temmuz aylarında ödediği astronomik rakamlardaki abone ücretleridir. Karabük Demir Çelik fabrikaları yerel basına destek olayım derken aslında Karabük’te yerel basının kökleşmesine engel olmuştur.” (Karabük Ekspres’ten akt. Yırsutimur, 2008: 122)

Sonsöz Gazetesi

Safranbolu’da 30 Aralık 1994 tarihinde yayım hayatına başlamış olan gazete tipo baskı yapmaktadır. Haftada iki gün çıkmaktadır. 1999 yıllarında tirajı 400-600 civarında olmuştur (Karabük Valiliği, 1999: 189). Gazete günümüzde yayım hayatını sürdürmektedir. İnternet sitesi www.safranbolusonsoz.com şeklindedir.

Resim 27: Safranbolu’da Son Söz gazetesi

Beyaz Bülten

1985 yılının Eylül ayından itibaren Karabük Belediye Başkanlığı tarafından çıkarılan ve aylık olarak yayımlanan, tanıtım amaçlı çıkmış gazetedir. Günümüzde Beyaz Bülten'in yerine belediyenin internet sitesinde haberler sekmesi altında Karabük hakkında haberler verilmektedir (Karabük Valiliği, 1999: 189).

Müzekent Safranbolu Gazetesi

1996 yılının şubat ayından itibaren yayımlanmaya başlanan gazete, Safranbolu Kaymakamlığı Hizmet Birliği çıkarmaktadır. Ofset baskılı olan ve aylık olarak çıkan bu gazetenin tirajı 1999'lu yıllarda tirajı 2000 olmuştur. Günümüzde yayım hayatına devam etmemektedir (Karabük Valiliği, 1999: 189).

Resim 28: Müze Kent Safranbolu gazetesi

Karadeniz Yeni Ufuk

21 Kasım 1997 tarihinden itibaren çıkan bu gazete 15 günde bir yayımlanmıştır. Günümüzde yayım hayatı devam etmemektedir (Karabük Valiliği, 1999: 189).

Yöremiz Eskipazar

Aralık 1997 tarihinde kurulan gazete, aylık olarak yayımlanmıştır. Günümüzde yayımına devam edilmemektedir (Karabük Valiliği, 1999: 189).

Karabük Haber

23 Ağustos 1999 tarihinde günlük olarak yayım hayatına başlayan bu gazete Ali Aşar tarafından çıkartılmıştır (Karabük Valiliği, 1999: 189). Günümüzde yayım hayatına devam eden gazetenin imtiyaz sahibi Birsen Akça'dır. Genel Yayın Yönetmeni İsmail Akça, Spor Editörü ise Ramazan Akça'dır. Gazetenin internet sitesi ise www.karabukhaber.com.tr şeklindedir.

Yerel Haber

1 Şubat 1999 tarihinden itibaren yayımlanmaya başlamıştır. Safranbolu'da günlük¹ ve ofset olarak çıkan ilk gazetedir (Karabük Valiliği, 1999: 189).

Gazete Safran

21 Ağustos 2001 tarihinde eski futbolcu Veli Öğüt tarafından yayım hayatına başlatılan gazetede Öğüt, aynı zamanda gazetenin yazı işleri müdürlüğünü de yapmıştır. Haftalık olarak 30 sayı kadar çıkan gazetenin haber müdürlüğünü ise Ünsal Tunçözgür yapmıştır (Gazete Safran, 2002: 1-2).

Safranbolu Son Haber

Mustafa Özyurt tarafından 24 Temmuz 2004 tarihinde kurulmuştur. Gazetenin 15. yılında Özyurt'un konuşmasından anlaşıldığı üzere Safranbolu'nun ilk günlük gazetesidir. Özyurt'un 15. yıl konuşması aşağıdaki gibidir (Bölgenin Sesi, 2018);

“24 Temmuz 2004 tarihinde Safranbolu'nun ilk günlük gazetesini olarak yayım hayatına başlarken sizlerden gördüğümüz destek ile yoluna devam ediyor. Bugün 15. yılını kutladığımız Safranbolu Son Haber Gazetesi imtiyaz sahibi Mustafa Özyurt, kurulduğu günden bugüne kadar olduğu gibi bugünden sonra da sizlerle birlikte doğrudan şaşmadan, tarafsız ve ilkeli habercilik anlayışımız çerçevesinde ucunun kime dokunduğu değil haberin doğruluğu üslubu ile yayınımıza devam edeceğiz, siz değerli okurlarımıza en son haberleri,

¹ Safranbolu'da günlük olarak çıkan ilk gazete hakkında çeşitli bilgiler mevcuttur.

en kısa zamanda ve en doğru olarak okutmak için özveri ile çalışmalar misyonumuzu sürdürüyoruz...” (Bölgenin Sesi, 2018)

Yayın hayatına son vermiş olan gazetenin internet sitesi www.safranbolusonhaber.com şeklindedir.

Resim 29: *Safranbolu Son Haber* gazetesi (Kaynak: Sakka, t.y.)

Safranbolu Ekspres

16 Ağustos 2004 tarihinde² Necati Karacaoğlu tarafından kurulmuştur. 15. kuruluş yıldönümünde şu mesajlar verilmiştir (Batı Karadeniz Ekspres, 2018);

“...Gücümüz kalemimizden değil milletimizdendir!.. Halkın gözü, kulağı ve kalem gazetemiz; kentimizle beraber geliyor ve olgunlaşıyor. Bölgemizin her haberini güvenilir ve eksiksiz olarak doğruca insanlara ulaştırmaya hedefleyen gazetemizi kuruluşundan itibaren yalnız bırakmayan siz dostlarımızla çıktığımız yola devam ediyoruz. Gönülllerini ve düşüncelerini bizlere açan siz saygıdeğer okuyucularımız ve köşe yazarlarımızın emeklerinin bilincinde olan Safranbolu Ekspres Gazetesi ailesi ile gelenekten geleceğe yerel gazetecilikteki yerimizi beraber alacağız. Safranbolu’nun doğal ve eşsiz tarihi zenginlikleriyle, halkının sosyoekonomik durumuyla yöneticisiyle, askeriyle, polisiyle, öğretmeniyle, öğrencisiyle barış dolu bir geleceğin emanetçisiyiz. Büyümeye devam eden gazetemizin Dünya Miras Kenti Safranbolu’da ilk günlük ofset gazetesi olarak

² Farklı bir kaynakta tarih, 22 Mayıs 1984 olarak da görülmektedir. Kaynak: (URL: 6)

yayına başladığı o ilk gün ki heyecanımız hiç dinmeyecek...” (Batı Karadeniz Ekspres, 2018)

Günümüzde basılı olarak yayım hayatına devam etmeyen gazetenin internet sitesi www.safranboluekspres.com şeklindedir.

Resim 30: *Safranbolu Ekspres* gazetesi

Karabük Meydan

2004 yılında Birsen Akça tarafından çıkartılan gazete günlük olarak yayımlanmaktaydı. Gazete yayım hayatına devam etmemekte olup internet sitesi www.karabukmeydanhaber.com şeklindedir.

Haber Sancak

2008 yılında Ali Aşar tarafından kurulan gazete haftalık periyotta çarşamba günleri yayımlanmaktaydı. Gazete internet haber sitesi olarak yayım hayatına devam etmektedir. Erişim adresi ise <https://www.karabukhabersancak.com/>dur.

Ajans Yenice

Mücahit Toprak tarafından 2015 yılının haziran ayında Toprak Medya'nın kurulmasının ardından aynı yıl temmuz ayında gazetenin ilk sayısı yayımlanmıştır. Aylık olarak yayım hayatına başlayan gazete bazen ayda iki kere yayım yapmaktaydı. Günümüzde yayım hayatına internetten (<https://www.ajansyenice.com/>) devam gazetenin Yazı İşleri Müdürü Mücahit Toprak, Genel Yayın Yönetmeni Abdülkerim Güney, Haber Müdürü Dilek Kocabaş'tı (Ajans Yenice, 2020).

Altın Safran

1 Mart 2016 tarihinde kurulan gazete aylık olarak Safranbolu Belediyesi tarafından yayımlanmaktadır. Yazı İşleri Müdürlüğünü Halil Bakkal'ın yaptığı gazetenin yönetimine 19. sayıdan itibaren Safranbolu Belediye Başkanı Mimar Elif Köse de katılmıştır.

Karabük Farklı Gazete

Okan Küçük tarafından 2017 yılında kurulan günlük yerel gazetedir. Günümüzde basılı olarak yayınlanmamakla birlikte haber sitesi olarak <https://www.karabukajans78.com.tr/> adresinden hizmet vermektedir.

Burası Karabük

2018 yılında Bülent Diktepe tarafından kurulan gazete haftalık olarak yayımlanmaktaydı. Günümüzde basılı olarak yayınlarına devam etmemektedir.

3.2. Dergiler

Karabük

“Aylık, Edebi, İlmi, İçtimai Dergi” adıyla 1 Temmuz 1944³ tarihinde yayımlanmaya başlayan Karabük adlı ilk dergi, o dönemin belediye başkanı, ünlü folklor ustası, halk bilimci Sadi Yaver Ataman tarafından yayımlanmıştır. Neşriyat (Yayın) Müdürü Kenan Günen'di. Dergide; Karabük'ün tarihine, sanayisine ilişkin yazılarla şiir ve edebi yazılarına da yer verilmiştir. Kimi zaman iki sayı birden olmak üzere Ocak 1946'ya kadar (12 sayı) yayımlanmıştır. “Karabük” adlı dergi, Ankara'da Aydınlık matbaasında basılmıştır. Derginin ilerleyen sayılarında, idari işleri müdürü Abdi Karakaşoğlu, Yazı İşleri Müdürü Kemal Göksel olarak görülmektedir (Kalyoncu, 2016: 38).

Fındıkoğlu'na (1962) göre Karabük basın hayatı Karabük dergisi ile başlatmaktadır;

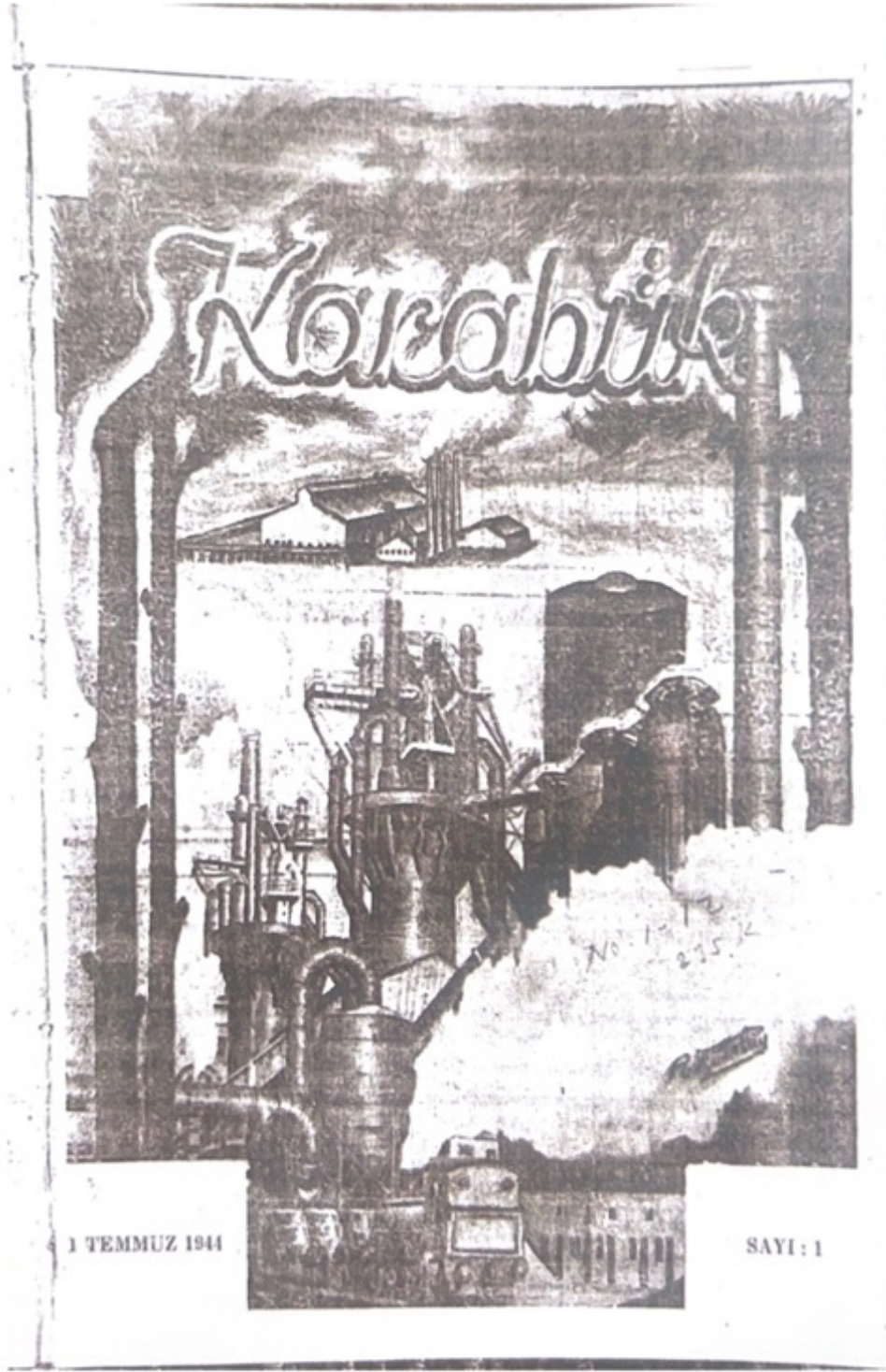
³ Bir başka eserde ise başlangıç tarihi 1 Ocak 1945 olarak belirtilmiştir (Karabük Belediyesi, 1985: 66).

“Karabük, çevrenin matbuat hayatına, bekleneceği gibi bir gazete ile değil, çok faydalı bir edebi mecmua ile başlamıştır: Karabük Dergisi. Şehrin mahalli bir veya birkaç gazete sahibi olması için 1946’dan sonraki çok partili devri beklemek, hatta yeni bir siyasi partinin iktidara geçmesini görmek gerekiyor.” (Fındıkoğlu, 1962: 61)

Karabük'te demir-çelik fabrikalarının etkisiyle şekillenen iş ve sosyal hayat, dergide yer alan yazılarda ele alınmıştır. Fabrikalarla ilgili haberler ve gelişmeler, demir-çelik sanayi üzerine teknik bilgiler de dergide yayımlanmıştır. Ayrıca, Yenişehir gibi yeni yerleşim alanları ve şehirdeki cezaevi inşası gibi gelişmeler de dergide işlenmiştir (Yaşar, 2011b: 1289).

Fındıkoğlu (1962) Karabük dergisine ilişkin şunları ifade etmektedir;

“Karabük, 1939-40’da nahiye teşkilatına kavuşmuş olup, kaza oluncaya kadar nahiye müdürlüğü ve belediye reisliği yapmış olanlar arasında tanınmış folklorcu Sadi Yaver Ataman, 1942’de ilk ziyaretimiz esnasında bize Karabük folklorunda okunan belde manevi varlığını tanıtmıştı. Mecmua, değerli folklorcunun gayretiyle bir müddet devam etmiş, sonra mecmuacılığımızın hazin kaderini paylaşmış ve durmuştur. Mecmuanın Halkevleri tarafından belli bir devrede her vilayette çıkarılan mahalli folklor araştırmaları anneannesinin tesiri altında çıktığı anlaşıyor” (Fındıkoğlu, 1962: 61).

Resim 31: Karabük dergisi (Kaynak: Sakka, t.y.)

Demir ve Çelik

Karabük'ün ilk mesleki dergisi, Karabük Ağır Sanayi Mühendisleri Derneği'nin dergisi olan Demir ve Çelik 1 Haziran 1951 tarihinde yayımlanmaya başlamıştır. Ayda bir yayımlanan derginin yayın komitesi şu isimlerden oluşmuştur. Süha Atamer, Veli Aytekin, Emin Bezer, Sedat Bilge, Abdüsselam Erzen, Mithat Kaya, Kemal Sungun, Şahabettin Tekin, Harun Kuraner, Şadan Bulutoğlu... Demir ve Çelik, mesleki dergi olarak Karabük'ün en uzun soluklu dergisidir. Derginin içeriğinde, ağır sanayi ile ilgili mesleki yazılar, dernek haberleri, ticaret ve endüstrileri haberleri yer almıştır. Derginin basım yeri İstanbul'daki Tan matbaası idi. Daha sonra Karabük'te Özer Matbaası'nda basılmaya başlamıştır. 1953 yılında derginin Yazı İşleri Müdürü olarak Burhan Günergun görev yapmıştır. 1956 yılında Yazı İşleri Müdürü Veli Aytekin 1957 yılında ise Mithat Kaya bu görevi yerine getirmiştir. 1966 yılında ise bu görevi Macit Çiğdemoğlu üstlenmiştir. Demir ve Çelik dergisinin 1966 yılına ait Çelik Konstrüksiyon Özel Sayısı kuşe kâğıda basılmıştır. 1970 yılında derginin sahibi dernek adına Necdet Mutlu iken yayın komitesinde Mutahhar Yumlu, Yavuz İnce, Mustafa Solakoğlu, Hikmet Karakaş, Turgut Öncan, Nurettin Sönmez gibi isimler görülmektedir. Derginin sahibi kısmında 1975 yılına kadar olan sürede diğer ismi geçen kişiler sırasıyla; Sebahattin Nezir, Türker Aykal, Kubilay Canbay, Hüseyin Odabaşı, Taner Bardakçıoğlu, Kadri Kızılcı ve Yavuz İnce idi (Kalyoncu, 2016: 59).

Yöre

İlk sosyal yardımlaşma derneği dergisi olan *Yöre* hakkında bilgiler şu şekildedir:

“Safranbolu ve Köyleri Sosyal Yardımlaşma Dayanışma Derneğinin bir çalışmasıdır. Saf – Der genel başkanı Hasan Erol Sahibidir. Genel yönetmen Nihan Alca aynı zamanda derneğin de ikinci başkanı görevini yürütmektedir. İlk sayısı 1 Aralık 1979 da çıkan derginin girişinde Nihan Alca derginin basımının engellenmeye çalışıldığını ancak bir olup bunun üstesinden geldiklerini burada yönetimle üyeleri arasındaki iyi iletişimin büyük önemi belirtmiştir. Ardından Safranbolu Hükümet Tabipliği ile yapmış oldukları aş kampanyalarını anlatarak kooperatifçiliğin önemi üzerinde durmuştur. Bölgeye büyük katkıları bulunan Yavuz ince, Erdem Uçanok, Metin Altan, Feride Demiralp, Zehra Yanık, Mehmet Oğuz' un yazılarının bulunduğu ilk sayıda kadın halk sağlığı, safran bitkisinin yetiştirilmesi, esnaf ve zanaatkarlıkta kooperatifçiliğin önemi, Davutobası halkıyla sohbet gibi bölümler yer almıştır” (Sarıtunç, 2019: 235).

Karabük Mecmuası

1 Ocak 1954 ve 31 Aralık 1964 tarihleri arasında Sedat ve Ömer Girgin kardeşler tarafından aylık olarak yayımlanmıştır (Karabük Belediyesi, 1985: 66).

Gerçek

21 Haziran 1961 ve 15 Ocak 1962 tarihleri arasında Türkiye Demir ve Çelik İşletmeleri Genel Müdürlüğünce aylık olarak yayımlanmıştır (Karabük Belediyesi, 1985: 66).

Denet

1 Aralık 1963 ve 31 Aralık 1965 tarihleri arasında aylık olarak yayımlanan uzun ömürlü bir dergidir. Sahipliğini Necmi Öz yapmış, Yazı İşleri Müdürü ise Ertan Koloğlu idi (Karabük Belediyesi, 1985: 66).

D-Ç Laboratuvarının Sesi

1 Kasım 1969 tarihinde yayımlanan ve 6 sayı çıkan dergi Türkiye D-Ç İşletmeleri Laboratuvarlar Müdürlüğünce yayımlanmıştır (Karabük Belediyesi, 1985: 66).

Karabük

1 Nisan 1970 tarihinde Muhittin Öz'ün sahipliğinde Tahsin Şentürk'ün yönetmenliğinde 12 sayı çıkan dergi Orhan Yalım tarafından satın alınmış, 24 sayı çıktıktan sonra yayın hayatına son vermiştir (Karabük Belediyesi, 1985: 66).

Özgü

15 Mayıs 1971 tarihinde 15 günlük olarak yayımlanan dergi, 3 sayı çıkmıştır. Sahibi Hüseyin Özmen, Yazı İşleri Müdürü Arbak Canova idi (Karabük Belediyesi, 1985: 66).

Halk Eğitim

1 Mart 1972 tarihinde Halk Eğitim Merkezi M¼d¼rl¼đ¼'n¼n yayımlandığı aylık dergi 3 sayı çıktı. Sahibi Yılmaz G¼lce idi (Karab¼k Belediyesi, 1985: 66).

Tekses

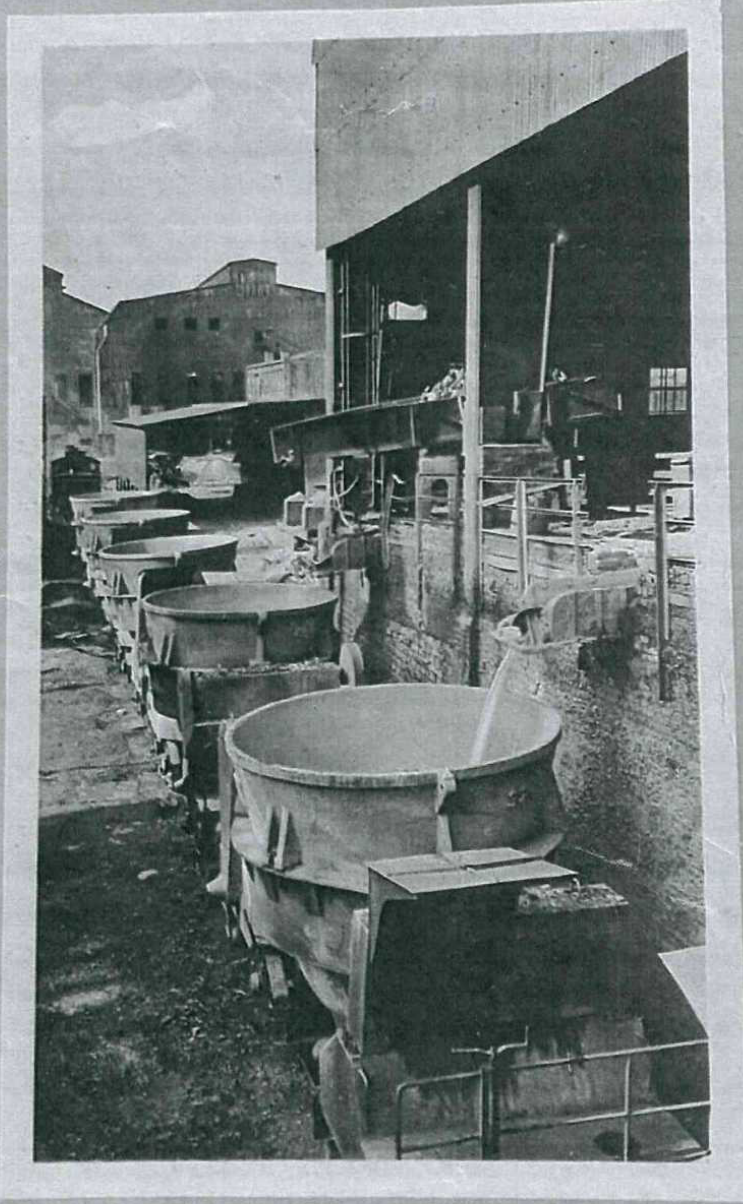
15 Mayıs 1973 ve 15 Mayıs 1974 tarihleri arasında T¼rkiye Kız ve Erkek Sanat Enstit¼s¼ Mezunları Karab¼k Şubesince aylık olarak yayımlanmıştır (Karab¼k Belediyesi, 1985: 66).

Çelik-İř

1 Kasım 1974 tarihinde Çelik Sanayi İşçileri Sendikası adına sahibi Ş¼kr¼ Korkmazgider'in olduğu aylık dergi 12 sayı çıkmıştır (Karab¼k Belediyesi, 1985: 66).

ÇELİK-İŞ

ÇELİK SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANI

Sayı : 4-5

KARABÜK

Şubat-Mart 1975

Resim 32: Çelik-İş dergisi

Pota

1 Ocak 1981 ve 1 Ocak 1982 tarihleri arasında Dr. Bora Beniç tarafından 12 sayı yayımlanmıştır (Karabük Belediyesi, 1985: 66).

AYLIK SANAT DERGİSİ 1-1-1

YIL : 1, SAYI : 6 / HAZİRAN 1981 / SAHİBİ ve YAZI
İŞLERİ Md. : Dr. **Bora BENİÇ** / SANAT YÖNETMENİ
Tahsin ŞENTÜRK / Yönetim. Yeri : Gazipaşa Cad. 4/2
Tel. : 43 20 / Sayısı 15, Yıllığı 150 TL. / DİZGİ - BASKI
ÖZER MATBAASI - KARABÜK / Dergimize gönderilen
yazılar yayınlansın - yayınlanmasın geri iade edilmez.

Resim 33: Pota dergisi (Sakka, t.y.)

Ekin

27 Aralık 1982 ve 27 Ocak 1984 tarihleri arasında Osman Natioğlu'nun sahipliğinde, Mazhar Çiçek'in Yazı İşleri Müdürlüğünde Yayımlandı (Karabük Belediyesi, 1985: 66).

DİL KÜLTÜR SANAT EDEBİYAT DÜŞÜN DERGİSİ • Kasım '96

Resim 34: Ekin dergisi (Kaynak: Sakka, t.y.)

Telespor

Karabük'ün ilk spor dergisi olan Telespor aylık olarak 1990 yılının ocak ayında yayımlanmaya başlamıştır. 24x35 cm boyutlarında olan derginin imtiyaz sahibi ve Yazı İşleri

Müdürlüğünü Mehmet Kısmet yapmıştır. Yayın kurulunda Semih Gülen, Halil Kuzu ve Feramuz Akbulut bulunmaktaydı. Katkıda bulunanlar ise Sezai Türker, Halim Kaya, Nedim As, Şenol Yeğenoğlu, Remzi Yılmaz ve Yılmaz Erbil'di. Foto muhabiri Erol Adakan, diğer muhabirler ise Esi Gülce, Sedat Çakmakgil, Fatma Gülcan Yalçın, İsmail Akıncı ve Mustafa Şahin'di. Derginin ilk dört sayfası birinci hamur diğer sayfaları üçüncü hamur kâğıttan oluşmaktaydı. Dergide, amatör sporlar ve çevre ilçelerden spor gelişmelerine yer verilmekteydi. Dergi, Bursa'da Yenice gazetecilik ve matbaacılık AŞ tesislerinde hazırlanıp basılmıştır. 1991 yılı başlarında yayım yaşamı son bulmuştur (Kalyoncu, 2016: 106).

Resim 35: Telespor dergisi (Sakka, t.y.)

D. Ç. Karabükspor

1990 yılında yayımlanmaya başlayan Demir Çelik Karabükspor'un ayda bir çıkan yayın organıdır. Derginin kulüp adına sahibi Celal Çalış, Yazı İşleri Müdürü Temel Barış, Genel Yayın Yönetmeni ise Yüksel Sesverdi idi. Yazı kurulu D. Ç. Karabükspor yönetim kurulundan oluşmaktaydı. Derginin teknik danışmanı Semih Gülen'di. Sekiz sayfadan oluşan dergide D. Ç. Karabükspor hakkında haberler yer almaktaydı (D. Ç. Karabükspor'dan akt. Yirsutimur, 2008: 145).

Derginin ilk sayısında yayımlanış amacı şöyle belirtilmiştir;

“... evet yepyeni bir kulüp anlayışı içinde olduğumuzu Karabük'te bugüne kadar yaptığımız ve yapacağımız çalışmalar ile göstermeye çalıştık. Şimdi de her büyük ve güçlü kulüp gibi bizim de bir yayın organımız olacak. Yaptığımız çalışmalardan gerek siz sevgili Karabükspor kamuoyuna gerekse değerli basınımıza haber vermiş olacak çeşitli spekülasyonları yerinde ve anında çözümlemiş olacağız. En önemlisi D. Ç. Karabükspor'a gelir getirecek bir kaynak daha bulmuş olduk...” (D. Ç. Karabükspor'dan akt. Yirsutimur, 2008: 144)

Genç Arena

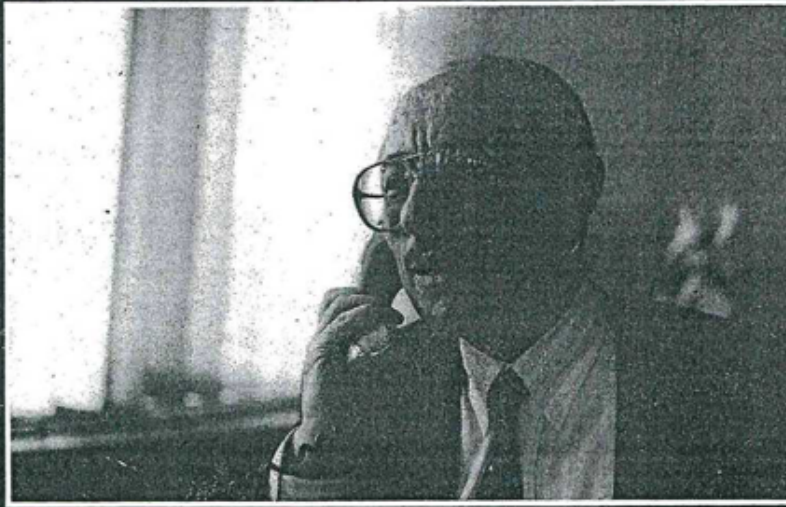
1 Ağustos 1993 tarihinde Cavit Aşar tarafından kurulmuştur. Aylık olarak yayımlanan derginin yazı işleri müdürlüğünü Bünyamin Kılıç, Genel Yayın Müdürlüğünü ise Arif Tutkun yapmıştır (URL: 6).

GENÇ

ARENA

Saat

Yıl : 1 Sayı : 1 AĞUSTOS /1993 Fiyatı: 3D.000.TL Haber-Magazin-Spor Dergisi

KARABÜK BÖYLE BİR KAYMAKAM GÖRMEDİ

İÇ SAYFALARIMIZDA;

- Kaymakamız kim-
^falgınSlotoÖ^^ 11»» ü
- Karadeniz'in incisi
CİDE
- MBKİİB'O
- ^TahsinSentürk
- Karabük'ten ilginç
notlar
- GençArena Öneri
- VBT
- Kahkaha ~ 1
- Spor
- Ödüllü Bulmaca

**ARTIK BU TAŞIHIH
YAPILSIN**

Dergimiz Bir Aileyi
CİDE'ye Gönderiyor

**Japon Dosttan
ilginç Gerçekler**

Resim 36: Genç Arena dergisi (Sakka, t.y.)

Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası

Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası tarafından 2016 yılında kurulan dergi Safranbolu TSO adına Yönetim Kurulu Başkanı Ali Sami Acar'dır. Yılda iki kere Yazı İşleri Müdürü Yasin Dikmen. Editör ise Doç. Dr. İsmail Şahin'dir (Safranbolu, 2019).

3.3. Karabük'te İnternet Haberciliği

Karabük Gündem

Osman Semih Gülen tarafından 18 Kasım 2007 tarihinde kurulmuştur. İnternet tabanlı yayım yapmaktadır. İnternet sitesi www.karabukgundem.com şeklindedir.

Karabük Net Haber

Özenay Başkaya tarafından 2009 kurulan ve internetten yayın yapan haber sitesinin internet sitesi www.karabuknethaber.com şeklindedir.

KarabükAjans78

2011 yılında Okan Küçük tarafından kurulan internet haber sitesidir. İnternet sitesi ise www.karabukajans78.com şeklindedir.

Gaste Karabük

Hakan Tuçer tarafından 2014 yılında kurulan gazete internet tabanlı yayım yapmaktadır. İnternet sitesi www.gastekarabuk.com şeklindedir.

Ajans Karabük

2014 yılında kurulan internet haber sitesinin sahibi Hasan Şimşek'tir. İnternet sitesi www.ajanskarabuk.com şeklindedir.

Karabük Derin Haber

Sait Alıcı tarafından 2015 yılında kurulmuştur. İnternet sitesinin erişim adresi www.karabukderinhaber.com şeklindedir.

3.4. Karabük'te Televizyon Kanalları

Kanal 78

BRTV Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Çetinkaya'dan edinilen bilgilere göre, Milli Gençlik Vakfı'nın 1995 yılında kurduğu "GTV" logolu Gençlik TV'nin Yönetim Kurulu Başkanlığını İbrahim Erdöl yapmıştır. 2002 yılında kanalı, Ahmet Gölbek satın almış ve 6 ay sonra Mehmet Çetinkaya ve Osman Çetinkaya'ya devretmiştir. Bu işlemin sonucunda kanalın Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Çetinkaya olmuştur. Kanal'ın ismini de Kanal 78 olarak değiştirmişlerdir. Daha sonra ise tekelleşme tartışmalarından dolayı Kanal 78, MHP milletvekili İlhami Yılmaz'a devredilmiştir. 2010 yılında Rafet Vergili'ye devredilen kanal 2011 yılında kapatılmıştır.

BRTV

"Bizim Radyo ve Televizyon" kısaca BRTV 1995 yılında kurulmuştur. Günümüzde aktif olarak yayınlarını sürdüren BRTV'nin Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Çetinkaya'dır. Genel Müdür'ü Zafer Acar, Haber Müdürü ise Nazan Yılmaz'dır. BRTV günümüzde Karabük'ün aktif olan tek televizyon kanalıdır. Ayrıca Batı Karadeniz Bölgesi'nin de uydudan yayın yapan tek kanalıdır.

Batı TV

2002 yılında kurulan Batı TV'nin üç el değiştirdiği bilinmektedir. Günümüzde Atilla Karaaslan tarafından yönetilen kanal, resmi olarak açık fakat yayın yapmamaktadır.

Sonuç

Karabük basınının bugününe bakıldığında son birkaç yıla kadar 12 adet gazetenin basılı olarak yayımlandığı görülmektedir. Yakın tarihe kadar günlük olarak yayımlananlar; *Karabük Postası*, *Batı Karadeniz Ekspres*, *Bölgenin Sesi*, *SonSöz*, *Karabük Haber*, *Safranbolu Son Haber*, *Safranbolu Ekspres*, *Karabük Meydan Haber*, *Karabük Farklı Gazete*. Haftalık olarak yayımlananlar; *Haber Sancak*, *Burası Karabük*. Aylık olarak yayımlanan ise ‘*Ajans Yenice*’ idi. Bunun dışında Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası adına yayımlanan bir de *Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası* adında bir dergi yayımlanmaktaydı. Ancak bugün (2025’te) Karabük’te bir, Safranbolu’da da 1 olmak üzere sadece 2 adet basılı günlük gazete yayımlanmaktadır.

Karabük’te yerel basının neredeyse hepsinin internet siteleri bulunmaktadır. Bu anlamda Karabük yerel basını dijital gazeteciliği takip etmesi bakımından başarılıdır denebilir. Ayrıca yalnızca internet tabanlı yayım yapan önemli 6 adet yerel haber web sitesi bulunmakla birlikte künyesi ve/veya iletişim bilgileri bulunan ve yerel haberlerle ilgilenen toplam 30’a yakın internet sitesi mevcuttur.

Yaklaşık 90 yıllık bir tarihten söz edilebilecek Karabük basını, özellikle fabrikanın kurulmasından sonra canlanmıştır diyebiliriz. Ancak ne kadarının kamu yararı için ne kadarının abone ücreti almak için kurulduğunu tahmin etmek güç.

Karmaşık bir basın hayatına sahip olan Karabük’te çok sayıda gazetenin kurulması ve çoğunun kısa süreli yayım hayatına sahip olmasından dolayı ulaşılamayan bazı yayınlar mutlaka olmuştur. Fakat geçmiş gazetelere ulaşılmasında bizlere arşivini açan rahmetli Aytekin (KUŞ) AYTEKİN’e, Kızıltan ULUKAVAK’a, İ. Atilla SAKKA’ya, Osman Semih GÜLEN’e, Mehmet ÇETİNKAYA’ya ve Karabük basın tarihi ile ilgili geçmiş yazılarını bizlerle paylaşarak bu kitabın ortaya çıkmasında değerli katkılarını sunan Hür KALYONCU’ya teşekkür ederiz. Ayrıca kitabın hazırlanmasında bilgilerinden ve yönlendirmelerinden istifade ettiğimiz diğer tüm kişi, kurum ve kuruluşlara da teşekkürü bir borç biliriz.

KAYNAKÇA

- Ajans Yenice, (11 Şubat 2020). *Gazeteler*, E.T: 14.02.2020, <http://www.ajansyenice.com/sayi-66/>
- Atayolu, 17.02.1954, Yıl: 1, Sayı: 1
- Batı Karadeniz Ekspres, (17 Ağustos 2018). *Safranbolu Ekspres Gazetesi 15 Yaşında*, E.T: 15.02.2020, <http://www.batikaradenizekspresgazetesi.com.tr/safranbolu-ekspres-gazetesi-15-yasinda/12494/>
- Bölgenin sesi (23 Temmuz 2018). *Safranbolu Son Haber Gazetesi 15 Yaşında*, E.T: 14.02.2020, <http://bolgeninsesigazetesi.com/safranbolu-son-haber-gazetesi-15-yasinda.html>
- Büyükbaykal, G. N. (2012). Türkiye’de Yerel Basının İşlevi ve Önemi. İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi | Istanbul University Faculty of Communication Journal(23). <https://doi.org/10.17064/iüifhd.28696>
- Çil, Z. (2020). “Ali Rıza İncealemdaroğlu’nun “Safranbolu” Gazetesi”, Journal of Social, Humanities and Administrative Sciences, 6(32): 1716-1720.
- Fındıkoğlu, Z. F. (1962). *Kuruluşu’nun XXV. Yılında Karabük (1937-1962)*, Fakülteler Matbaası, İstanbul.
- Gazete Safran, 12.02.2002, Yıl: 1, Sayı: 26.
- Gezgin, S. (2002). *Medya ve Eğitimde Birikimlerim*, İstanbul: İ. Ü. Basım ve Yayınevi Müdürlüğü.
- Gürcan, H. İ. ve Yüksel, E. (2001). *Habercinin El Rehberi*, Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi Yayınları.
- İlgaz, C. (2003). Türkiye’de Yerel Gazetecilik. *İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi | Istanbul University Faculty of Communication Journal*(16). <https://doi.org/10.17064/iüifhd.83754>
- Kalyoncu, H. ve Alak, Z. (1999). “2000 Yılına Girerken Karabük Basınının Dünü-Bugünü (Karabük Basın Tarihi Üzerine Bir Deneme Çalışması)”, *Batı Karadeniz Ekspres*, Yıl: 16, Sayı: 5645; 5651; 5652; 5653; 5654; 5655.
- Kalyoncu, H. (2010). “*Karabük’e İlişkin Bazı Gözlemler*”, Kuruluşundan Bugüne Karabük ve Demir Çelik Sempozyumu, Karabük Valiliği Yayınları, 2-3 Nisan, 441-445.

- Kalyoncu, H. (2016). Zaman, Mekân ve Anılarla Karabük, Kardemir, Karabük.
- Karabük Valiliği İl Kültür Müdürlüğü. (1999). *Karabük İl Yıllığı*, Tşof Plaka Matbaa, Ankara
- Karabük Belediyesi (1985). *Karabük 85*, Ufuk Matbaası, İstanbul.
- Karakök, T. (2010). “*Kardemir ve Karabük*”, Kuruluşundan Bugüne Karabük ve Demir Çelik Sempozyumu, Karabük Valiliği Yayınları, 2-3 Nisan, 281-291.
- Müstakil, 01.11.1955, Yıl: 1, Sayı: 1
- İlkses, 13.7.1976, Yıl: 7, Sayı: 584.
- Safranbolu, (2019). Yıl: 3, Sayı: 9.
- Sakka, İ. A. (1990). Zonguldak ve İlçeleri Basın Tarihi, Karabük Postası Gazetesinin Hediyesidir. (Basılmamış çalışma)
- Sakka, İ. A. (Tarih Yok). Karabük Basın Tarihi, (Basılmamış Çalışma)
- Sarıtuñ, B. (2019). “Karabük ve Çevresi Basın Hayatına Ait Bir Durum Tespiti”, Uluslararası Geçmişten Günümüze Karabük ve Çevresinde Dini, İlmi ve Kültürel Hayat Sempozyumu, Karabük Üniversitesi Yayını, 213-237.
- Sendika, 01.08.1966, Yıl: 1, Sayı:1
- Yaşar, S. (2011a). “*Cumhuriyet Dönemi Karabük Basın Hayatı*”, Türk-İslâm Medeniyeti Akademik Araştırmalar Dergisi, Yıl: 6, Sayı: 12, Konya, 83-88.
- Yaşar, S. (2011b). “*Karabük’ün İlk Yayını: Karabük Dergisi*”, Turkish Studies - International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic, 6(3), 1287-1298.
- Yeni Karabük, 28 Aralık 1951, Yıl.1, Sayı: 1
- Yirsutimur, D. (2008). Zonguldak Basın Tarihi (1923-2007), T.C. Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.

İnternet Kaynakları

- URL 1: “Kızıltan Ulukavak Web Sitesi” <http://www.ulukavak.net/40yil/08.pdf>
- URL 2: “Sendika gazetesi”, <https://filedn.eu/lpwTKmJuSKCLNjzDCWvh2dm/sendika-1966/sendika-28.pdf>

URL 3: “Sendika gazetesi” <https://www.tustav.org/sureli-yayinlar-arsivi/sendika-1966-karabuk/>

URL 4: “Kabak gazetesi”, <https://seyriadem.com/category/1951-1959-demokrat-parti-donemi/1956/>

URL 5: “Yeni Karabük gazetesi”, <https://www.janusmezat.com/urun/8518498/yeni-karabuk-gazetesi-egriye-egri-dogruya-dogru-1966-postadan-gecmis>

URL 6: “Karabük Basın Tarihi”, <https://karabukpostasi.com/93514/>

URL 7: “Karabük Postası” https://www.kitantik.com/product/31-TEMMUZ-1935-KARABUK-POSTASI-GAZETESI-SAYISI_1br9qfwm50019iz1h48?srsltid=AfmBOoqydFLlI07lR6ReGr5aOSFdYlbWX32dB6UfPN2RUKr7OBq0Va0I

KARABÜK BASIN TARİHİ

(1931-2024)

Karabük, Anadolu'nun büyük ölçekli birçok şehrinde dahi karşılaşılamayacak şekilde çok sayıda gazete, dergi, bülten gibi yayınlara ev sahipliği yapmıştır. Karabük'te basın yayın faaliyetlerinin bu denli fazla olmasında elbette Kardemir'in rolü çok büyüktür. Karabük'te 1939 yılında açılan Demir-Çelik fabrikası toplumun yapısını değiştirmiş, şehirleşme başlamış ve bununla birlikte de birçok gazete ve dergi kurulmuştur. Büyük şehirlere kıyasla azımsanmayacak sayıda gazete kurulmasının sebeplerinden birisi Demir-Çelik Fabrikası'nın yerel gazetelere ve dergilere destek olması ve yılda iki kez (ocak ve temmuz aylarında) yüklü miktarda abonelik ücreti ödemesidir. Şehirleşme sürecinde iç çekişmelerin yaşanması, yeni sanayi sınıfının kavgalarının kamuoyuna yansması, örgütlenmeler, sendikal faaliyetler de yine Karabük 'te basın yayın faaliyetlerinin fazla olmasında etkili olmuştur.

Bu kitap, 1931'den günümüze kadar geçen süreçte Karabük basın hayatında yayımlanmış gazete ve dergileri ortaya koymayı amaçlamaktadır. Bu bağlamda bugünkü Karabük sınırları içerisinde yer alan, başta Safranbolu ve diğer ilçelerde yayımlanmış tüm gazetelere ve dergilere ulaşılmaya çalışılmış ve bu kitapta bir araya getirilmiştir.